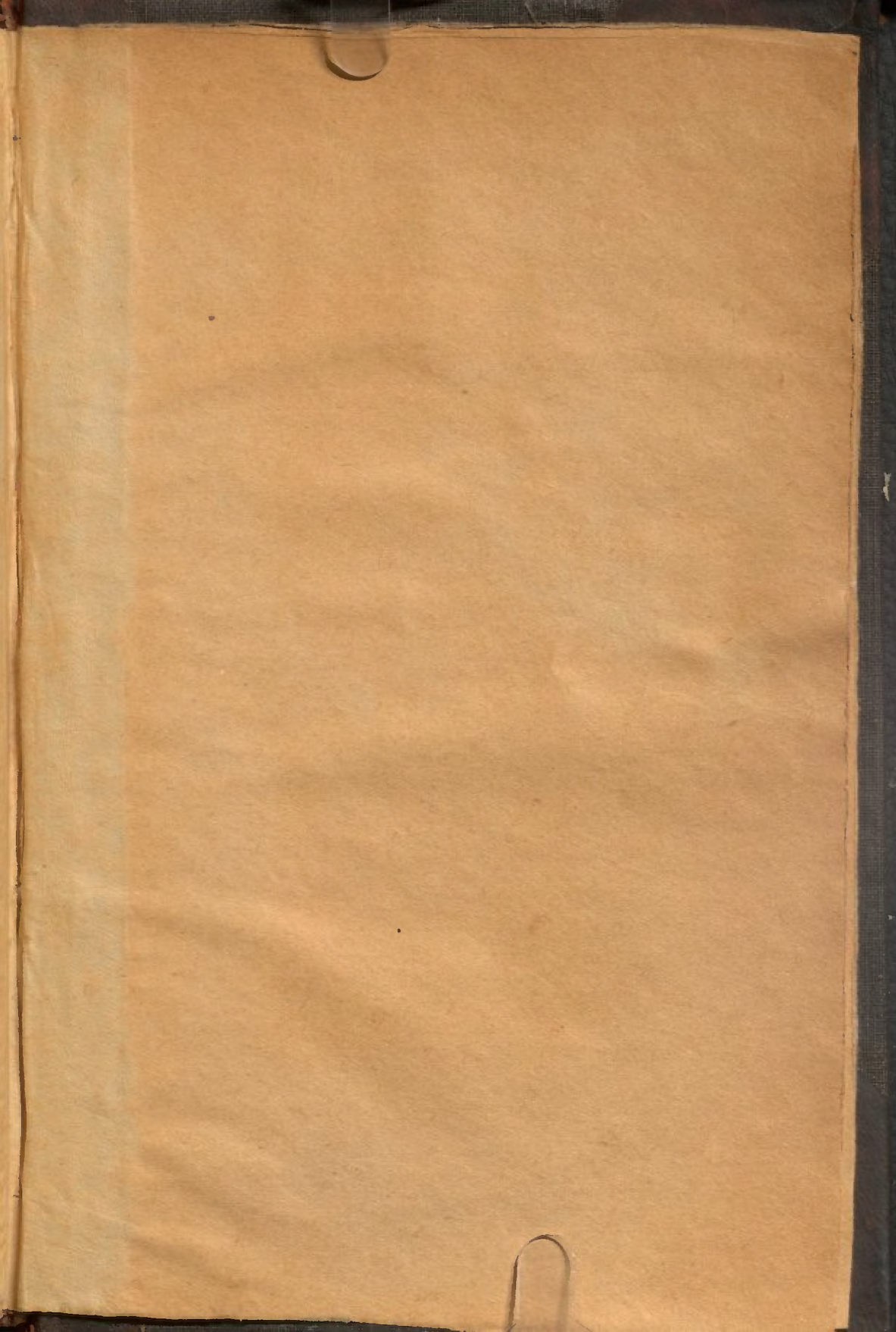
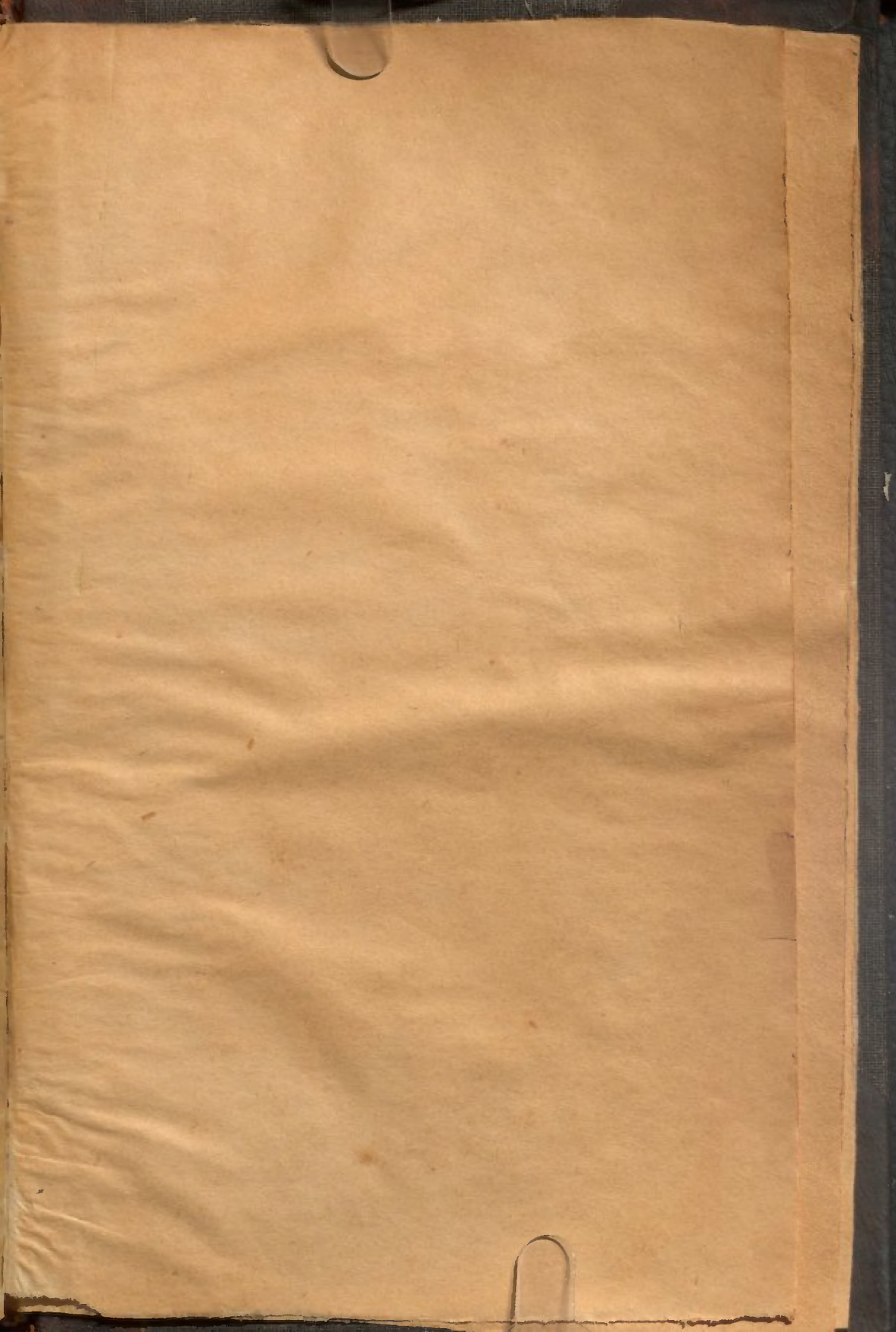

164

Majmū'at-ṣ-ṣanā'i'.

(polytechnic).

164

inc. in w.
11. 11. 11.
11. 11. 11.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَتَمَامُهُ

مقدوس پارس بدالج الاساس حضرت صانع را که مجموع خود
و جمیع موجودات لفظ از پر تو آتا رصنع و کمال قدرت اوست
پیت آتا رصنع ہیں کہ درین خلقت کرم و برقم لطیف بوجود آید
از عدم و صد ہزار کھنکھت و طیات و طیات بر ارض و مہر و
منور معجز نسیم سید العرب و الہم علیہ افضل التیات بر ال و ال
او باورضوان الہ علیہم اجمعین اما بعد بر خاطر معطر و صبر مند
ارباب لباب ہنرمندان صنایع و یقیناً حجت کہ شہادت

فوت از وی بمنزله سبک آمد که در میان اثر خاکند سازند
مستوی آن اهل دوان که در مصناعت و اراسته به هنر بضاعت
محقق نمایند که در عصر حال از هنر لطیف تر و باعنی نیست و شتر
شجره هنر و دولت است و اهل هنر و معنی که لطیف گفته اند
سپید طلب که هنر و سعادتی است بهر روزگار که این
تانه و شود و نگاه **قطعه** چه خوش گفته اند از اهل هنر که این
خوبتر است که از این نیست بهر هنر باید که باشد هنر تر که این جنس
هر جای بسیار نیست **نشد** و درون تا به نگاه نگاه که او را
از این هنر نیست **نشد** از اهل هنر باطل و بس که جز با دشادان
هنر و این نیست **نشد** اگر چه گفته اند **موضع** جوی طالع از هنر و این
از این را معنی هم **موضع** که طالع نباشد هم هنر **نشد** که چون این صنف
خاک را و در جمیع هنر سخی نماید چنانچه هنر ایوان است در
این آورده با تمام رسانم مقوت تمام باید امید و راست
که صاحب کمالان و هنر و در آن بهر هنر عالی امیدوار
نمایند که هر چه حق تصور این ذیل عفو و بهر حاجت بر آن

پوشانند و با صلاح و آموختن و هر یکی که ازین دعا گوئی بواجب
آمده باشد بکمال کرم و در گذارند **پیت** غلام بخت آن
علاء خان یا کریم که یک صواب به پند صد خط بخشد
این کتاب جوهر القاب بخطاب مستطاب بموع الضلال
نام کردم ازینکه صفت بسیار و حکمت بی شمار
بکار برده جمع کرده است که هر یکی ازین بجزی و بر شمر نه است
که شبه شمر است و چون طالب معرفت این صناعات
اطلاع یابد بکمال رساند و مقصود کلی حاصل آید بوفیق الهی
تعالی و این مجموع صد و شصت هنر که هر یکی حرز است و قوت
و پسندیده است و بر کثرت و در چهل باب تقسیم شده و صد
و چهل فصل است **باب اول** در ساختن مروارید
هفت فصل است **باب دوم** در ساختن لعل و یاقوت
و آن هفت فصل است **باب سوم** در رنگ کردن چون
رنگ لعل و یاقوت شود و آن هفت فصل است **باب چهارم**
در رنگ جلا دادن مروارید که چون معنی روشن باشد

و آن چهار فصل است **باب ششم** در حل کردن نر و آن لطیف
در ملحق بکار آید و بعضی در نوشتن و نقاشی و گمان ساختن
و آن چهار فصل است **باب ششم** در ساختن زهر و گندم
لطیف و آن بر سه نوع است **باب هفتم** در ساختن
فیر و الماس نیلی و خوشی که از گمانی فرقی نماند و آن که در آن
چهار فصل است **باب هشتم** در رنگ کردن عاج از هر یک
و آن چهار فصل است **باب نهم** در تلای و چلو و رنگها و غیره
و آن یک فصل است **باب دهم** در رنگها و قری و لطایف
و این رنگها در رنگار و سدان و کار آید و لطایف چینی در صند
کار **باب یازدهم** در ساختن تیغها و قری که مانند کاغذ
توان خمید و بر این بلخ و خنکند و آیتن و آبگینه ببرد
سینه می بایست که دو آن چهار نوع در دو فصل است
است دو نوزدهم در ساختن تیغ و پیکان و سر تیغ زهر آلود
که چون دشمن زخمی شود سیخ دارد و بشود و هلاک کرد و در آن
چهار نوع است و در دو فصل **باب سیزدهم** در آب و آهن

فصل نهم در بیان انواع چهار نوع است و در
باب چهارم مینمای هفت و آن دو فصل است
باب پنجم در ساختن خنای هفت رنگ غیر مکرر
که عورات دست بند غیر مینمای هفت رنگ لطیف
و آن چند نوع است **باب** ششم در ساختن خنای
رومی و شکوفه زادی و شکوفه قیرسی و قیرکی و قیر
و آن هفت نوع است در سه فصل **باب** هفتم در
کردن کاغذ بعضی رنگ قدیم بعضی جدید و غیر مکرر و آن
و چهار رنگ است در دو فصل **باب** هشتم در ساختن
رنگار و آن هفت نوع است از خاک لکه که از اسب و
میگویند و رنگار ترسانی و قیر و زنجار مصغ و زنجار
بر لوبه و زنجار فیروزه و زنجار لقا منی و هر یک را خاصیت
گفته اند و آن سه فصل است **باب** نهم در
لاجور و عجایب و این لاجور و از نمرتهای غریبه است
سه فصل است **باب** دهم در شکوفه صاف کردن

بدون سود و جهت تقاضای دیگر و آن بخش لغو است
تکمیل در ساختن کوزه جهت شکوفایی و جهت
ساختن چاه و قریب جهت حل مراد و غیره و این کثرت
است و میگردانی این اسبابها میسر نشود و این چهارم
مست **باب** دوم در تکلیف کردن طرفها از کوزه و غیره
که مانند فرموده است و آن یک فصل است **باب** در سیم
در حل کردن لقمه و مس و فولاد و ترب و قلعی و زردی و غیره
و آن بسیار جاها کار آید و آن پنج فصل است **باب** در
چهارم در کثرت زردی و لقمه و مس و فولاد و ابرک که آنرا طلق
گویند و کثرت تن سیماب جهت خوردن و آن پنج فصل
باب در سیماب و سیماب ختن ماکت جهت بارز و آن
و فصل است **باب** در سیماب حکمت روعن
سنگداری و روعن بی و تکیه جهت آتش در قلع و سیمان
افکندن و این فرموده است و حکمت عجیب و آن
چهار فصل است **باب** در سیماب و سیماب ختن ماکت از سیماب

چهارت امساک و آن انواع پانزده عقد است عرائنه
و آن یازده فصل است **باب** هشتم عمل سفید
ریش و سفیداج مهره و سفیداج کاسخری و آن سه فصل است
باب نهم و صفات نخل بندی از زعفران که از
کل مایه من و مو که کلهای دیگر و قوتون کرده بود هر یک
و لبریزان باشد عریه و آن سه فصل است **باب** دهم
سی در صفات حبس کتاب و روعه از کافه بر دستن
و قلم نقاشی کردن و سیاهی ساختن و دوده بر کردن
و کافه سطر کردن که بعد از آن شود و آمیختن چرخ جهت
نوشتن چرخهای غیریه و آن ده فصل است **باب** یازدهم
و یکم در صفات کتاب چون خوب شود پدید آید
بر آتش پدید آید از رنگ پدید آید و از رنگ و از رنگ
رنگ پدید می آید غیر که روان یکب فصل است
باب سی و دوم و دستهای کار و ساختن از اجوری و سینه
و سینه و زرد و صند و کاری که از رنگ پدید آید چینی و قوتون

کرد و آن دو فصل است **باب** سی و دوم در غیا بهتار کردن
خداوند آن نماید مثل اگر چیزی در دست گیرند غایب شود
و در دست آتش گیرند و در جاکم گیرند و در کفن
گیرند و در و شعیب یا عیبه یا غیر مکرر و صنعتها و غریب عجیب
و آن چند انواع است در پنج فصل است **باب** سی
چهارم در عمل بر ششم و این را جواب هر ششم خوانند چند
عمل که در این کتاب گفته شد بعضی موقوف برین ششم
اند تا جاز و قلم آید چرا که استخوان این را حقی و استخوان
رکن به اینست و یک فصل است **باب** سی و پنجم
در صنعت تیر و آروی که چون بر تیر بدان حیسانند در سال
بر نیاید چون که روز و آب بنزد زیان نماند و آن یک
فصل است **باب** سی و ششم در ساختن تار و نخ کوه که
در تار حیسانند چون بلبل آواز دهد بوی مشک از او آید
ساختن طوس گمانی که هر رات لطیف و غیر مکرر و آن
در فصل است و یکی از کتاب ساختن **باب** سی و هفتم

در ساختن برج و منشی و ساختن سیما ب و محل کردن
طلوع و در ساختن مثل سره از جوهر بگری و کل جوهرهای
و ساختن تیزاب فاروق و آن هفت فصل است
باب سی ششم در رنگ کردن یا قوت سفید که حاصل شود
یک فصل است و در صفت خطایه شش بر عیون است
بر سنگها و خواص سنگها ساختن مس از آهن است
اقلیم یا دسیم ساختن و سخن رنگ بلور و غیره و صفت
نکین و لغوی نه دانستن بر اناری که چند دانه دارد و این
هفت فصل است **باب** سی نهم در صفت سنگها و
رنگ جامه که بچکد نبلار و عن یا سیای از جامه اویختی
و کجتاب و اطلس و قطنی و صوف یا ساقی و در رنگ کردن
یک فصل است **باب** چهارم در رنگ کردن موی و
فراز کردن موی و داروی که موی را بر و باند و داروی
منع کند و سیاه کردن موی و سفید کردن موی و رنگ
کردن اسب و در آن نیز انواع بود و بر سه فصل است

در آب که در آتش باریها از نه یک طایفه است و سبز و سفید
 در آب و هوای و طول یک اندر فصل و طایفه طایفه و
 آن انواع بود و در فصل جمع آمده اکنون یکبار هر قلم
 آوردن و جهت تا طالبان فایده گیرند **باب اول در**
ساختن مر و اید فصل اول استاد محمد فیلیوف المیزانی گوید
 بسازند مر و اید خور و صاف و سفید چند کثرت با یک
 بشیرید از آن کیشب در نوسا در معدنی و در پیضه مرغ
 جل کنند و آنجا باشد که کپنه پیضه مرغ و دو پوست از چوب
 دو کنند و قاری سر پیضه از چوب و بپزند و برست پیضه سازند
 آرد و پیضه پیرون آید سفیدی پیضه ماند لوله خواهد ماند پس
 نوسا در اصل و پاک و کوفه و پیخته کرده در میان پاش
 پاش مشقوق کند و بر سرش بپزد و در میان آبی
 درین شبانه تابش کیشب در آنجا بگذارد و تا حل شود چون
 حل شده باشد در ظرف آید که نوسا در مخلول و در آنها
 شربت در سر آنی کنند کیشب رد کنند پس شود **باب دوم**

در آب و هوای

بعد از آن است مانند تبری سر می برید تا چون بونه بماند آنچه
در میان ترنج باشد و در کند و منزه آنرا بگوید نیکو کوفته باز در
تبرنج خالی بکند و آنهاست بر سر ترنج میزند و باقی آن ترنج
که بجا دارد داشته است باز بر سر ترنج مذکور پنجه رسی بر دوز آنکه
است مانند پاره که باس نو در آن ترنج ناپدید و بر پیمان حکم میزند
و بعد کوی کند در زمین مقدار یک کمر در زمین است ترنج
پوزن برابر در آن حفرة کند و این ترنج در میان زمین میزند
تبرنجی بر سر آن حفرة باز کند بنهد بر کنار آن خاک پر کند پس
سختش روزی کند بعد از آن بیرون آرد و آن لوله جاحل
شده باشد چون پرو کرد با لطف از جاج یا لطف در طری کند
از آینه دست روزیم دیگر میامیزد تا خوب آمیخته و پس جاده بریشی
بگیرد بقدری آنکه شتان و شتان بدوزند و در دست را کشند
و دیگر جاده بریشم میامیزد در کف دست چوب نهاده و مالش و دست
کره شود و چوب و ارید بعد سوزخ از سوزان لفره کند در میان دو جبه
سنگینه بیا و نیزند باید که قاج لغایت ریش باشد شش بار و نه بار

و در این طایفه میان خمر که میده نشسته و خوردن بلغم فایده
 بیند و آن مرغ را و نمال کنند تا بدود و چند آنرا بمانده باشند اگر دانه
 و انگلی یا نیم دانه باشد که در آنکه مرغ چری خورد تا سگرم شود
 بعد از آن مرغ را بکشند و حوصلا و را بشکافند و بکند از دانه تا
 سر شود پس آنرا بهار السوزن بفرود از آنجا بردارند چون نیک
 سر دهند باشد میا و بزند است روز تا نیک خشک شود و اگر
 دی باشد آن زردی از ترنج است پس بپارند
 سیر ترش که بخت ترش باشد و لولو در آن شیر ترش
 بکند آن دانه را شیر ترش بخورد خواهد کشید و دانه لطیف
 و سفید خواهد شد مانند معدنی بفرمان خداستغالی بیارد و پیش
 در و من بکشد و را نمالان یکدم کبریت آمد سار حق
 کرده اند و در او نکل جوش و دانه بده بیارد و مر و اید سیاه
 و مر و اید سیاه بسته و بسته مرتبه غوطه دهد سفید و آید از نو
 بپزد و مایه بود و به غلاف کرده و در دل کپرتی بپزد و
 یک همه بر آن شیر کنند شیر کاو میش یا کاو و دیک را می کنند

میر خجری

مروارثه خالص کرد و فصل دوم در عمل جواهر است تا ندو لو اوار
خود در آن بگوید و بشود درم از آن بکیرم سیم و دو درم از
برنج و در چاه و قش کنند تا حل شود بعد این که حل شده باشد
پیرون آنرا و از آن مروارید کوچیک و بزرگ چنانکه خاطر
خواهد بسازد و سوراخ کند بطریق مذکور شد در میان دو قش
بیاویزد تا خشک شود بعد به خوردن مرغ سبزه برپای
از آن مرغ را بکشند و بریان کنند و بکند از آن تا
در شکم پیرون آنرا که این چهر لطیف تر باشد و هفت
جابل گفته خواهد شد در محل خود فصل سیم در عمل جواهر
بکیرد مروارید خالص و سفید و صدف سبک بکیرد و مروارید
مذکور را بطریق گفته شد بشوید و بپزد و در آن آبکینه بکوبند
و صاف کنند بعد یک چسبده شود بعد از آن در قاروره صاف
و پاکیزه کنند بر قاروره پهن باشد بعد به سمانند تری
دو نیم کنند و مهر را در آن آبکینه کنند نیکو بکوبند و روی
حقا در کرده چون خوب بکوفته باشند و در جامه سفید سخت

کند بر صدف و مروارید که که که قادر و دره گردانند از آب
چنانکه چهار انگشت آب بالا بر او استاده باشد پس با
قادر و دره وار و ماست و نمک سنگ مهربانی کند و درجا
حل که گفته خواهد شد بنده هر سه روز یکبار بر نیز او فرستند
و بخاری بر سر آن کرده اند تمام مدت پخت و یکبار کشت
است و قادر و آب با نمک می پیرون آرد و سر آنرا بر و اند
مروارید حل شده باشد و بر سر آن تری چون برده مشکبوت
مانده باشد که مروارید بر آب و صدف در نشسته
مروارید کور را از سر آب بکشد و نقره در کاف و یکبار کند آنچه
است قادر و باشد بر سر مروارید کند و بایکد یکبار نقره بر بند
بایکد است شود پس در قدری خمر سفید کند و نم از آب مانند
در خشک گیرند چون خشک شود مروارید با قدری مریش
نمیکنند و زودتر از آن که بسته شود مروارید بوزنی که خواهد
بر بند غلطان کنند چون غلطان شود مانند سنگ
مکمل خواهد شد که از آب نه از آتش با و زبان رسد بعد

و بعد از آن مروارید بزرگ را در حلیه کنند و این و اینها را
در میان افکنند و یک روز نماند تا جا گیرند پس بر دل آور
باز عید گرفته بگویند بخور دل مرغ دهند مرغ را بدوانند
چند آنکه گشت شود اگر او را بکشند و در تو کرم بریان کنند
پس بر دل آنکه بگذارد تا سر و شود و شکم و لبها فند بر دل آن
بفرمان خدایتعالی مروارید لطیف شده باشد پس این
مروارید باید که بهر یک مرغ یکدانه پیشته دهند و چون آب
مرغ بر دل آید آنرا حکاک سوراخ کنند هر جا که خواهند و رسد
گشاده بکار بنداید و رنگین بنشانند **فصل چهارم در**
ساختن مروارید بارید مروارید بارید صاف پاکیزه و پاک
بشویند و در قاروره سر فراخ کنند و آب تریخ و لیمون
و سیر و هیز در سر آن کنند و سر کشیده بینند و در آب
نهند و هر روز بنگزند چون آنها در خورد و بیکر مد کنند
سو مدت او هفت روز است یا هشت روز چون
حل شده باشد مخلول در گمان چینی کنند و کاسه دیگر بپزند

و در آن محلول بونی که خواست کرده در آن کاشته بین
 و بکشد و آنند تا مدور گردد پس آنست در کاسه و بیکرین او بدین
 منوال تا مرتب گردد باید که یکی یکی لایق نشود و در سایه بماند
 و در هر ایام به بند چون باره خشک شود میلی از لافه
 میباید که ساخت با شربتی که موی اسب پس همه را
 در آن که چون تور از آن پختن غایغ شود و پاره های فربه
 شکم او را پاک بشویند و مرادید و شکم مایه های همت که در پاره ها
 و در تور با شش انگشت بپزند و سر و گشت هزار بار بپزند از بوی
 باشد که تیره کنند **فصل پنجم** که باورند مرادید خورد
 سفید صاف که ایند چنانکه در و سبج در شتی نباشد و بپزند
 سفید بپزند و اندر شتی کنند که هشت فراخ باشد و در غنی
 بود و سفید و انگشت بر سر او تر شتی ترخ بکنند سر بپزند
 و در و در سایه بپزند تا مدور و زرد از آن آن مرادید
 و در هر یک که بکشد و آن سر و در میان رکوبی سفید شست
 بپزند و نرم بند و نیک چنانچه مرادید و جمیع بپزند و در و شتی

نماند چون تمام شود و رضا را بگفته باشند و مقداری که خواهد شد
مروارید دهند و هر مروارید سوزن لفته باریک و کوبه یکبار
تا وقت برداشتن بدست توان گرفت که یکبار
شیشه سفید دهند و در سایه بیا و بر نذ تا خشک شود و در
بکند از آن چون سخت شود و میان نمیز کنند و ماکیان را در
و او را فنج کنند مرغ را در تور آویزند از بام در آتش آید
در شکم باشد بعد بیرون آرند سوزنها لفته در آن بکشند
و آن دانه را در میان موی ماکیان بیند یکبار و یکبار
بلکه سه روز بهتر باشد پس بپا ورزد و بپوشند و در آب بکشند
براق و روشن باشد چنان از خری فرق توان کرد نگاه
دارند و استادن را دعای خیر بگویند که بجا است
فصل ششم در صفت مروارید ساختن بهترین
همه است که استادن گفته اند بیارد مروارید خورده
و جز در روشن پاکیزه بایست نمک چند نوبت بپوشند
و آب ترنج در شیشه سفید بر فراخ کنند و ترنجی ترنج بر سر

کند

نیز در سرش مهر کنند چنانکه بگوید و در این مژده و دو تنه
در حل کنند میان نیل تا مهر و اید حل شود چنانکه موم نرم
بگذرد و کاسه چینی که در باب صاف بشویند تا تندی ترنج
آورد و در وضائی گردد و بعد مروارید خورد و بزرگ سازند
بسیار نقره سوراخ کنند و درون وی بید اندکی چیت
شدین بگذارند بعد سرمایه زده از برای پنبه در کیس کنند
بگذارند لبت بپندارند بعد یک در آب کنند چنانکه تا قوت
که اثر ترشی و سفیدی درو غمازند بعد آن پنبه را خشک کنند
مثال آن دو میزد مروارید مکرور را در آن بگردانند تا از آن
پنبه خشک شده و گردی بروی نشیند بعد در آن چما
مروارید چری با شوره خراط کرده در کلهی مایه اندازد
مایه در جوش آب بماند تا ده روز بعد مایه را بدارند
از جوش و مروارید بروی بکشند چنان باشد که از برون
آورد و با بند غرب است این عمل بلا نظیر است **نصل**
پنجم نوحه گیر حتن مروارید از برون این شاعر است و کار

نوعی

خردشت بسیار و در واید مرده چند که خواهد بود یعنی که گوسفند
حل کنند با پرمغ سفید جمع سازند و از موم رنگ طولانی
بندی سازند و در قیاسی که خواهد بود از آن قطعات
کالید بر کنند در کاس چینی کنند و کاب و دیگر بر سر او بگذارند
کنند تا یک هفته بگذرانند عقده کنند باشد ولیکن هنوز
پس از آن به کاس موی سوراخ کنند یعنی سرایی و بعد از آن
کاس موی بگذرانند تا خشک شود بعد از آن چهار طرفه
خمیر که بزرگ عورت کرده باشند و آرد و میوه باید پس
میان خمیر کنند و در شکم مایه نازنه بپزند و مایه را در
تر کیند و در تنور گرم فرو داند تا مایه بپزد و بعد
آن خمیر از شکم مایه بر آرد و بگذارد تا سرد شود
پرمغ سفید لقیه کنند و آن چهار بولان آب بشویند
کاس چینی اندازند یا در حنک بپزین و درین
باید نهاد و هفت روز در دم درین کاس این چهار بولان
تا براق شود و زوشن کرد و چنانچه در آن خبره بخاند پس

در آتش

و در رشت گشت چه جا که فایده بخیزد یا قوت چون برین گشت
رومی بر یاد قوت و اندر ناک جلا دهد خواهد برید که بصیرت تمام
فروخت شود و بقیه مستحق برید که درین هیچ شک نیست از خود
و تجرب است **باب دوم در ساختن نعل و یا قوت که**
مقابل کانی باشد و فصل اول در ساختن یا قوت را
استانند بپوشش فاف چند که خواهند در نعل کشند و پاره پاره
بر سر او انداختند تا معرق نشود و بگویند و پیرند چون می کشند
صلایه کنند بوزن او نمک بر اندازند و بسایند تا نرم شود
و کیک نمک میفرایند و بسایند **باب** در نعل کشند تا خشک
شود باز بآن نمک بپوشیند و همچنان عمل کنند هفت بار
نعل را و سفید و نرم شود اما بر آن اعتقاد کنند باز در صلابه
اندازند و آب بر آن بپاشند و بسایند تا وقتی که آب نماند
و روغ سمی شود از لبس که مالیده باشد و قوی شود در نعل کشند
و سنگ بالا صلابه آن دو سازند و آن دو قیج و کیک بر آید
و کیک آب تازه بکشند بمالند و کیک آب بر سر آن قیج بر نعل

و همچنین در سون بلور هم آب بکشد از این حق بقیه دیگر تا
ماند و در بادون کنند سرش پوشند تا بلور در ته نشیند
صاف گردد پس آن آب را از سر او بگیرند بلور را بکشد
تا خشک شود باین دو در شیشه کنند و سرش محکم بندند تا
بر آن به نشیند تا وقت حاجت چون خواهند که باقی
رسانند سه مثقال از این بلور و یک مثقال از زهر
سه مثقال سرخ در یکدیگر صلا بکنند و کف خان
خوبالش مغلوب بکند از دریا کنند تا سرد شود یا فوت
باشد و خاصیت بلور از آن بر خواسته باشد و در استخوان
بود اگر بعضی از سرخ آهن و بخر بود یا محاسن چون بکند از
زرد آید و اگر با کینه بکند ازند سیاه شود و رنگ فاسد
و اگر با زنگار فرغونی یا مس بلور بکند ازند که لطیف و نرم
خبر است **فصل دوم ساختن لعل بدخشان** که
و خوش آینه پسندیده باشد لایق باو شاه بشود این
نوع را خوف خوانند آینه است که بسیارند بلور گسترده صاف

بکبر و ار لعل بر آید و بر وز یک خوابند بسیارند و آب بپزند
 تا خوب روشن شود بعد پانزده یک با کبره کشند و
 بر آتش نهند چون یک گرم شود بلور را در یک اندازند
 چون یک گرم شود پیرون آورند در میان شب عانی
 که با آتش حل کرده بپزند بعد از آن پیرون آورند
 تا به صفت کثرت بار دیگر گرم کنند در آب زب جلاب
 کنند که تاره باشد بپزند چون بلور را چهارم کثرت شود
 غلیظ آید آرد شده باشد بعد از کثرت پنجم در یک آب بپزند
 یک ساعت تمام بپزند پیرون آورند بفرمان خدا تعالی بپزد
 شده باشد یا فوت رمانی نیز شود و تجربت **باب سوم**
در جلا دادن عروارید که برنگ اصلی باز آید و نه زانی کرد
فصل اول نوع دیگر عروارید نون شود و قیمت زیاده کرد
 سیاه آید بومی و بکوبند و سوراخ عروارید را از هر طرف بپزند بموم
 باز نمایه بند کور کرد و لو بکوبند و سه پاس آتش بپزند بعد بپزند
 با جوج خامیده بمالند و آب سرد بشویند چنان شود که جانی

غلیظ
 آید

از معدنی آمده است **فصل دوم** جلا دادن مروارید
بسیار مذاب فرو و آمده پیرامون یک کوزه شیره ملون و صاف
کند و جوشانند و در عین جوش سگک مذکور فرو و آور
ساعتی بردارند بیرون آرند سه گرت چغندر کنند و در شیره
کرم فرو و آورند بزرگ قدیم خود شود بعد از آن پیرامون یک
کتان بزرگ و شش چهار نازک که بر سر شاخ می باشد
آنها را خشک کرده آس کنند که لوله بزرگ باشد آنها را که در کوزه اند
میان مسکه بریان کنند یک لوله بیرون آورند بزرگ
شده باشد و جلا دار گردد و آبدار شود **فصل سوم**
جلا دادن مروارید که زرد شده باشد مخدب و نمزداد و
پوست دور کند با کافور حق کنند و هر سه بوزن برابر و قد
روغن کوسه خنبر و افکنند و این دانه قدری بشیره خور
کنند و دانه لوله در میان آن بنهند و بار از این افکارا که کوفه
که در اول یاد کرده شد قدری بروی افشانند و در آتش نرم
بنهند و نرم جوشانند که زردی از او برود باید که در میان دانه

با شیر مرغی

این است که در کربلای معلی در روز اسفند فارسی و شب یمانی
 در غروب روزن برابر می کنند و بشیر خمر کنند و مر و اید در وقت
 نگاه باز آرد خمر کرده و در تنوز نهند تا بخت سوزد مر و اید سفید و
 نورانی و آید اسپرون آرد بخت **فصل چهارم** جلادوان
 و اید که تبا شده باشد صابون و نمک اندرانی و آبک
 در ابر ابر بسا بند و اظرفی بکشد آب بشیرین
 در می بینند و در و افکند و بر آتش نرم نهند نگاه که صابون
 کفک بر آرد بستاند و باز آب صاف بجایش کنند چند
 گشت بعد آب پاکیزه بشویند سفید و آید اسپرون آید و اگر در
 میان سفید بستاند و کوفته آتش بگیرند و مر و اید
 بریزند و قدری ساجی کوفته بر و افکند و بمالند و نگاه در میان
 بریزند و نورند از ربانی سفید و صاف بود و اگر ریش
 درخت بخت بپزند تا شیر از اسپرون آید از آن بستانند
 و مر و اید در و افکند و نرم کرم کنند و نیمه و در آن بپزند و
 نگاه در طلق مخلوط کرده نهند شش ساعت که روشن و

کمر سفید
 و کوفته
 مر و اید بریزند

صاف و آوارانی شود و طلق که مخلول باید کرد و اورا بگویند نیک
آنگذرد که نواست نشویند و بکار پاره پاره بر کرد و صرف کند
و انجا که بوی نو پاکیزه باشد مانند و اگر خاص باشد بهتر و طلق در
و باغ پاره را خورد و در دست بمالد مانند بشیر از نو بیاید و اگر
بج نباشد بر سر نهاده و همین عمل کند که آب بریزند و اگر بوی نکند
چون فرو آید بگذارند تا آب صاف بنشیند و طلق مخلول
در آن نشیند بریزند و بر کار بریزند **باب پنجم در حل کردن**
آنکه بعضی در مایع بکار آید و بعضی در پوست و نقاشی و کما گوی
و غیره آن چهار نوع است فصل اول در حل کردن در سرخ
باسانی اگر خواهند که زرد را حل کنند بیاورند زرد خالص جزوی و آن
شامی جزوی و سرکه جزوی و سیماب جزوی همراهِ در کوزه
کنند که شیشه درود و انبیه باشد و تا سبز و در و لقیه کنند و سر
نیزه بیرون باشد و بدین تا از نور حل شده بچکد اگر بر آهن یا
بر مس یا بر کاغذ بمالند زرد گردد و اگر از نور با صمغ عربی بپاوند
و بر پوست مالند زرد پوست گردد یعنی گمان و بسیار جا

کار آید برب است **فصل دوم** در حل کردن زردان
ایسان تر و سهل متع و بسیار جا کار آید بپارند ز سرخ
خالص مقدار دو مثقال و نو سادر کافی و انکی و کبریت بشی
و گوگرد انکی و زو ورق یا براده باید که نو سادر و گوگرد باز رده
بجفت برنج سخن کنند و زرد کاس چنی کنند و و انکی ازین دارو
در مثقال از سرخ افکنند اندک بمالند حل شوند و قدری
بر آتش بپزند نو سادر و گوگرد برود زحل بمالند عمل کنند که در
پیش گفته شد برب است **فصل سیم** در حل کردن
زردان تر بپارند براده ز سرخ خالص و مثل آن ازین
طبق الکاه پس باند آب برنج حل کرده در آفتاب بر صلایه
که حل شود در ساعت اگر خواهند بنویسند بر کاغذ با صغ بپزند
و خوشه لطیف بیرون آید در نقاسی ملع نظر ندارد **فصل**
چهارم در حل کردن زرد که زو ورق بدست در یک لحظه حل
نوتان گوگرد و نیمه جا کار آید سهل است بپارند طبق زردان
قدر که خوشه اول برود دست بپایان و دیگر بپوشد و ختم

چون غانده و ناخنها دور کند بکند صمغ حل صاف و آب
کند بر کف دست بمالد و ورق زبر کف دست بپزند و بپزند
تا سلسی شود و چمن قدری قدری صمغ و زبر آن مالند چنانکه
خواهند و دستها بپیم که بمالند هر چند مالش میبندند بهر بعد از آن
دستها در کاس چینی بپوشند و بکند تا زرد و تیره نشود
و آب از آنرا و بریزند و قدری صمغ باز بر پا میزند و غلظت کند و
و وات چینی بپزند و سرش حکم بپزند تا که و بر دانه نشیند چون
خواهند که بر و عمل کنند قدری زرد و صدف بصمغ حل کنند و بپزند
چون خشک شود دیگر سنگ کیشم جلا دهند نهایت خوب
و لطیف خواهد بود **باب ششم** در ساختن زعفران و زبر جدی لیل
و لطیف و آن بر سه نوع است **فصل اول** در ساختن زعفران
بیارند زرنج یک مثقال و لعله پنج مثقال و سداب صمغ پنج مثقال
سرخ پنج مثقال و نمک قلعیدنی نمک سلاجی پنج مثقال
و مس سه مثقال و هم مرورید خورده پنج مثقال این دارو را
همه بر ترتیب کرده باید مکشاید باید بپزد همه یکی کند و بپزد و در این

و کربانند و در بونه کنند و در کوزه آئینه بند اگر کوزه مقوی باشد
بهر نوا داند که چه میشود و چون آتش کنند سه دست و پرون
از نذر بار و یکبار گویند اگر سیاه باشد آب گرم بشویند و خشک
کنند و مر و اید بآن بسایند و در نمکین در آن نهند و باز در
آتش برند یکت بار و ز ناکین در آن بگذارد و پرون آورند
تمام شده باشد و رنگ کل بونه مانده باشد اگر نکر
چرخ بر کوزه زمر تمام بود و در آتش بپایار باشد **فصل**
ساختن زمر و آتش آن تر بوجه تر و یک از آن پسندیده
بیارد مینای سبز لطیف که در و چ جو ش حیات نماید و دو
درم و زور و قی خالص و قماه و بونه بکیره بسایند مینا و ز
طبق مذکور و بونه اندازند و بعد پیرانند غوک که در موی بر شکل
مقر مینا باشد کو حاک از آن غوک بوزن طبق مذکور خشک
کرده پیرانند و در مینا و زور طبق در آن بونه و بطریق زرب
کردن آتش کنند تا هر که آتش آب شود و بعد پیرانند
سنگ چراغت کالید بوزن یکو مکنید مذکور و در آن کنج مینا

ساخت اما کالیدیم هموار باشد آتشیا که اخذ در آن کالیدیم
ریخته و بالا آن آب ریخته چون سرد شود و بیرون آن
و صیقل هموار کنند و اگر سوراخ کنند شاید و اگر در یک تن نه
و خوب نماید لطیف و پسندیده آید **فصل**
در ساختن زبرجد پیازند مینای سبز چند که خوانند و بکنند
سبز ابر سفال آب نارسیده دهند و باقیش تنه کرم کنند چون
نیک کرم شده باشد چنانکه انگشت بر آن قرار گیرد از آن
آب شب یمانی حل کرده بگوشت قطرات بر آن بکنند
چنانکه لایزال نماند کرم و سبز دهند بعد از آن
باز دارد و بشوید بوی قوی خدا میخانی پود است و مانند زبرجد
رجحانی روشن و پسندیده که بکس از کانی فرق نکند **فصل**
مهم در ساختن فیروزه و الماس قوسی و نیلی و مرجان که
از کانی فرق نماند کرد **فصل اول** در ساختن فیروزه
بیارند و جزو معیشت یعنی رنگ سلیمانی و زعفران و سرخ
صفادنی و جزو رنگه سلیمانی آسمان کون بکنند و بکنند

۱۶
با یکدیگر با میزند بعد به پاره پاره میسازند و چنانکه خواهند بود در چوب
سایه کرده حله میزنند و بهر وقت از چوب و قیر از دارو که باید
ویم و از برای لخته از دم ادرم و از سیاب مصدق پنج برابر
خود از آن همه را بهم میزنند و بس که با ایند و بیا و بزد و آنکه در
سنگین نهند و در تنور کرم سرخ نهند تا یکدازد و بپزد
در نر فروزه لطیف شده بابت **فصل دوم** در عمل
الماس قوسی و شمسی نیکویند و پاره آن را بچوب سیاه الماس
نهند و بپزد و اگر خواهند با حوز و پل بزرگ و عظیم حله داده روین
تا بپزد سفال آب نارسیده نهند و آتش عظیم کرم کنند چنانکه
رنگش به آو قهوه شود و آنکه درخت و آتش نکر دارد تا نمرق
چون چنین کرم خنده باشد در میان رزد و چوب سوده
نهند و ببالند و پاره آن بکند و در کاغذ چین تا که آن الماس
سود و پودر آن آرد سکه نوبت همین کند با چهارم بپزد
ازند و در آب نمک نهند و در پنبه چیند و بوق فیق صای غزل
از آب الماس کشند بابت و اگر بپزد و چینی بپزد کسی از الماس

فرق نمونان کرد این صفت بر اصل بود **فصل**
در ساختن الماس نیلی و آن نیز بقایت لطیف و درین
است بیارند بلور شمیری چنانکه باید کرده شده بعد از آن
چوب را بسایند و عت زرد چوبه نیل یا رنگدانه بایم آمیزند
بعد از آن چنانکه الماس قوسی در محل آورده بودند
طریق عمل کنند بتو فیق حضرت جل جلاله الماس نیلی
نخبر است **فصل چهارم** اندر صفت مرصعانی بیارند
کامیش که اول پیر آورده باشد پیر اول مهره صغیر
سنگ که آن را باد مهره گویند شش درم سنگ
لاکه بری که مندوزمان ناخنها رنگ میکنند
سنگ و سه درم سنگ و ف بار دیگر در صلایه کنند
پیر کنند و با شیر و لاک و سنگ و ف تر کنند و بپوشند
پیر میز و غلول سازند و با مستهار کار و بهر نوع که
باشد بعد از آن پیر اند قلم کو سفید و بپوشانده و آن
کرده بپوشند و خشک کنند و مهره بجای فز کو در می کنند

بر میده قدری برک بان نیستیم چسبید و سر را بار و پند
و بکند از نداشتک شود پارت و یکی پاکیزه و لطف و کمال
آب کنند مقدار چهار انگشت پنبه و لاله بر بالای آب بپزند
که تمام روی آب گرفته باشد بعد از آن بر سر و یک بند
و بعد دو پاس کجی کنند چون دو پاس گذرد فرو و آورد
نمی ماند و بر کشند و در سایه بگذرانند تا سه روز بعد
از آن بکشایند مر جانها باشد لطیف آن را بچرخه جلا
و بپزند و سوراخ کنند بکریک و از اصلی نماید اگر خوب
در رنگ کشاید **پنجم** اندر رنگ کردن علاج سبزه دل
که فصل است که گفته میشود **فصل اول** در رنگ کردن
که علاج کسبه باشد اندرون و بیرون او و این بسیار
بیشتر اسباب لوان ساحت پارت عاچ سفید لطیف و از آن
بر سر خوانند به اشتند بعد از آن اندر شیر کاه اندازند
و اگر شیر نباشد در میان جزالت در یک جایگاهین
باید که چون بکشد تا روز بگذرد و پارت رنگا و ترسای و هر روز

نیم سیر و در جزات بریزند و میگردانند اگر در روز چنان
برابر یک روی کار و در یک یکیز اگر چهل روز بگذرد
شود و لطیف و دو خواه بود است اما در تقاضای **فصل**
در رنگ کردن سرخ و رعایت خوبی و این سرخ
پارند علاج تر کشیده را یک هفته در شیر ما و کاه است
بخواهند تا بدین غایت که تر شود که اگر کار هر روز
و خوب نقش کنند و روز و نگاه پارند رنگ لاکه
از شیر ترش در میان رنگ لاکه اندازند و سرش
بگذارند مطلق رنگ لعل گردد و در پیوسته با که خواهد
برند **فصل سیوم** در رنگ لاجوردی این نیز لطیف
پارند علاج از و هر چه خواهند بر آهند و آن بشیر و خوراک
خورد و نیز در روز شیل خوب ساینده در روی می باشد
قریب دو روز و روز اگر رنگ خواهند تا یکماه روز
و پیران لاجوردی گردد و بفرمان مفتی تقاضای **فصل**
اگر خواهند که رنگ عاج خنثی یا که کنند که در رعایت خوبی

باشد باز پوست انار و یکم بند و پانزده آمیزین کنند و آب
 در وی کنند و آتش کنند چون بوش آید آنرا فرو آورند و سوسو
 آید کرده ریزد و بگذارد و قدری آب نایب در وی کنند بقیه
 را بشن کرده و در میان دو آرد و سیر عاچ اندازد باشد بوی
 حق تعالی تمام عاچ سیاه شود و لطیف انشاء الله تعالی
فصل در رنگ کردن عاچ زرد هر چه خوانند از آن
 نه باشند و در میان شیر ترش اندازند و شیر ترش و یکم
 که جدا باشد هر روز ربع سیر زرد چوبه بصلایه کرده افکند و بگذارد
 تا جمل روز اندرون و بیرون زرد چوبه نارنجی گردد درخت
 خوبی عجیب بود یکم بند باشد **فصل** دهم اگر خواهند
 عاچ را حل کنند از هر چه خوانند بپزند پاره خرد و عاچ
 و از آن در شیر کاو بر و بر نهد از دوشبار روز آن خورند
 از شیر بیرون کنند و سریش سفید بگیرند و بر نهند و با هم بپزند
 و چون چنین شود و از هر چه میتوان ساخت و هر چه خوا
 هت کنند از وی بر آن حلا کنند و بگذارد تا خشک شود

بهاران و پربا بسایند تا عجب بپزند و عجب بپزند
باب نهم در علاج و جوی بولعی لون رنگها، غیر مکرر و آن
رنگست که بسیار کار نازان آید در و فضل
اول در رنگها، بپزند و این عمل بر تیز ساخته آید تا چون
رنگها، آنگین شکسته نشود و بمولد بیرون آید و این
اختلاف که ذکر کرده میشود به که سعی کنند و انگاه
کران بر آنگین بپزند تا با براد بیرون آید اکنون
یا دکنیم اول رنگ یا قوی از تیز زرد و بزرگ و کور
شب میانی بپزند و سعی کنند چنانکه گفته شد و از جابجایی
رنگ لا جوردی سیم سوخته دو آرد و جابجایی
سیم لا جوردی چهار و رنگ و جوی یک روز بآب
سبز تری کنند و یک روز بآب که کنوری بکار بپزند و قوی
سوخته باز پنج بوزن یکدیکر بآب مورد و تر نیشکر
نباشد بآب هر که لیون بردارند نمک و آید رنگ از رنگ
شش جز و سیم سوخته بپزند و قوی بپزند و نمک

است ز ناک سرخ لطیف سیم سوخته یکچیز و قلع طاریم بنفشه
آید بسته است و یکو بند آید مور و ترکیز فیروزه زنجاری
نرسای معانی سیم سوخته جزو یکو بند و در صلابه کنند و ناک
مور و ترکیز بنفشه آید ز ناک زر و لیمون را لطیف رو سنج یکچیز
و زاج و جبر و سحی کند نمیکو و السلام **فصل دوم** اندر رنگ
و ادن بلور و که اختن و سرخ بلور و این نیز غریبه است و نمیکو
بلور و پار و بلور و نمیکو باید در درم و دو درم میرنج و مشتقی بپزند
و یکو آرد و باز بسایند و آب بنفشه بشویند و ویکو بار یکبار آرد
و اندک میرنج و ویکو و افکند و بدران قالب که خواسته اند فرو
ریزد که نمیکو آید یکسیر از و سوخته ده درم خون سیاوش
یکدرم و سنج سیم درم بر یک رطل بلور نمیکو آید ز ناک زر
بر صد درم و یکسیر نصفت درم تو تیا و یکدرم زاج و یکدرم رود
سوخته نهند و یکبار آرد نمیکو آید انشاء الله تعالی ز ناک زر
نیکو بلور و آینه و رنگ را از این هم بر این لغایت لطیف و خوب
آید ناک سنج و ز ناک دو جزو سنج و رصه جزو بلور باید نهاد

که نیکو آید ز ناک آسمانی انکه نیکوید و پنجاه درم و سترج یک درم و یک
سوزن چهار درم بایم بگذارند ز ناک زرد و نارنجی و سبزه
از زیر پا بکشند و بایور اندر کوزه هفت تا بگذارند و نیکو لطیف آید
باب هفتم اندر ساختن زنگها و فرنگی و لبطانه چینی و اسی
بهترین زنگهاست و سوده از زنگار و غیر زنگار و در
و غیر لبطانه کار آید و لبطانه چینی است نوعی است و زنگها
که سوده است همگونی است و چهار فصل بیان میشود
فصل اول کوزه فرنگی که اندر سوده است که بسیار
کار آید اینست چهار زنگ شیره معطر کرده جز و صبر
سه جز و زنجوب یک جز و جوی بقم و جوی بقم و جوی بقم
یک جز و آب انکور که شیرین باشد و جز و جوی بقم
و تورد بسابند و در آوند مسی کنند و کشی و کشی جز و آب
کنند و سه شهاب روز بگذارند تا نیکو شود و بعد از آن
یک جز و نوساد سوده در آن ریزند و با تشق نرم بچینانند
جوش بعد از اخلاط و جمل از عقیان بیرون آرند و صاف

وچیز و نبات و دیاره درین آب اندازد و بکوشاند
تا بقویم آید مثل حباب پس از دایک بیرون آرند تا سرد
شود و در شبیه بکیزد و وقت حاجت نقاش خانه کار فرمایند
لعل سیلانی بآب در قلم بکیزد و اگر در قلم بکیزد در قلم آب
نقاش مالند و الا در اطلس و غیره بدان قالب آرند و چون
نزدیک بخشکی بود ورق زبر و بالا او چسباند نیکو آید و نبات
لطیف و روشن نماید و اگر دایم چسباند نیکو آید و در بطایع چینه
لا مثال بود و بسیار جای کار آید **فصل دوم** در صفت بطن
که ستوده است چهار اندام سوخته که از تنگ آهن کران
می افتد و بزرگ کردن طاق و می باشد که بجز و صاف کند
و پاکیزه و صلیب اندازند و بار و غبار کیل چند آن بمالند که مسکه
شود و اگر بزرگ است آنرا در دو میان ظرف آینه چندین
میزند که در دوزخ و غایت آنکه بیارند سم کاو که مانند نفث است
آنرا بکشد از تانیا خاکستری شود پس بیارند تا کیل کهنه با پوست
آنرا بسوزند و تانیا خاکستری شود و بپزد و پیازند سسته و او را

در آینه این بسوزانند تا نیک سوخته شود پس چهار
دو جز و نیک سیه او را چندان بگویند که سره شود و
ازین خلق و دو جز و نیک ساجی در بونه کن و در شش تن
حکم کنند و هر بد مندا مکاس شود بعد از آن بخارند ششم
بسوزند تا نیک سوخته شود و نیکو ضلایه کنند تا غبار شود
بعد از آن دو جز و این چنه و یک جز و یک جز و ششم کاو سوخته و یک
نار کل سوخته و یک جز و شسته سوخته و یک جز و طاق سیکاس
و نیم جز و استخوان قلم کاو سوخته در و یک افکند و چندان
کنند که مانند غباری چه پدید کرد اگر بکن و کونه قریبی که در
گفته شد و یک جز و ششم نیز که نیک سیه که باشد این
جمله دار و در آون این چندان بگویند که بر و هر یک
پاک کردن بعد از آن خواهند چست ساد و مای روحن کمان
نیک داخل کنند و اگر در میان صد قاری کنند هموار کنند
بر کهار انویس و در آفتاب بنهد در میان خانه کاغذ
او نه تا از غبار شود تا باشد چنانکه بگذارد که اگر در زمین

و کسب سنگ فسان مالش کنند چون هموار کرد و طای سفید خال
و سفید قلم و پلور سوده چون حریر در میان رکوبی بندد و ده کو
گاده امان چندان باشد که این دار و از طلا و است کند و در
بطانة بماند چند روز جلا گیرد و مانند آینه حین شود که اگر
نیکو نیست سخت باشد و این بطانة اصل کوبند پنج در حسن
مرد و سوده است باید که در غبار لکا بدارد **فصل**
سیم در ساختن بطانة کاو و ارنگ و فوزه چون سنگ
سخت باشد و جلا ببرد و آب خراب نشود و بپزند لکا
و فونی و جز و در ششم نبرده جز و در هفتم کمان ده جز و اول
از لکا را اچنانی صلا کنند که غباری شود و نهایت شرمی و اگر
با دهن لکا نش بیا میزند و و صلا به نیک بسیارند بعد از آن
سریست که کور صلا به کرد و بپند که سنگ میتوان برست چون
همه کداز است شود و چاکه خواهند کار بندند زرد خواهد شد و جلا
همان طریقت که گفته شد از فوزه و فونی موزان که حباب
خراب نشود و در ششمه و پراقی باشد این سوده است

فصل چهارم در لایق طاقوسی کوفه فیکلی است جز و قمر سوخته
یکم سریشم پیر یکج و روغن کمان یکج و نمچند ان صلابه کند که یک
نات شود و اگر روغن کمان نیک باشد یکج و نمک سیلانی
نیم جز و بر و لقا ایند و در صلابه تقصیر کند یکبارند طاقوسی نیکواید
مانند مسنک جلاهدر روشن و بر ارق شود آب خراب نشود
الشاء الله تعالی **باب یازدهم در ساختن تیغ که چون کاغذ**
سجند نشکند و بجای بران باشد که آئینه میرد و رخه کند برده
فصل است **فصل اول** مایه نخل اسپان چنان
در زیر سم اسپان سوده باشد چند آنکه خواهند بر هم بندد یکی
و هر چه خواهند از آن بسازند با سکه کلمه را از آتش نبرونی آند
و کار آئینه چون در آتش خواهند برد پس از آنکه در آتش برند
باب ساجی که کشی رویند در آن آب همچین عمل میکند
تا وقتی که آنچه میسازند تمام شود و نزعی بجای بماند که بر مثل
کاغذ تون کرد و بر ارق باشد و دو دم از آتش تبرد و از آنکه
میرد **فصل دوم** در ساختن تیغ خراش که لایق است لطیف

سیر این نعل و قرص سازند و صوبان هشت میآید
دو قرص این بکشد پس بپزند چهار درم قلیه و دو درم مار
پشتا و ده درم شبنم مصدود و دو درم ریزه مس و دو درم
ریزه مس و سرب و زینک بکشد چون کدافته باشد
آن آس کند در آن رفته و سوراخها آهمن بریزد و در طبق
یکجا کرده بر هم نهند و در زنا آن بجل کند و حکم وصل کند
قصاب بند تا خشک نشود بعد از آن در آنش اندازند
و باز برین آرد و بکوبند چنانکه در هشت بار باید
طبق یکی کشیده باشد که خوانند که از آن تیغ شای باشد
خوانند که در کنار بمانند و این عمل مصراست و قیمت
برای هر بار بود و لایق خزانه بادشمان باشد **باب دوازدهم**
در ختن تیغ و پیمان و نیزه که چون دهنن را از این نصیبت
در هیچ دارو نباشد الا که در آن بریزد و آن چهار نوع است
در فصل **فصل اول** بپزند آهمن نرم ده جزو مس سه جزو
و برینند سه جزو سرب و برینند سه جزو سرب و برینند سه جزو سرب

کنند و سکار برای برینند و با شش قوی بکارند تا که اخته شوند
در پول هر قدر را فرو بردند تا بهر دست و هر بدین طریق است
این عمل کنند بعد از آن هر چری که ازین آهمن بسیارند چنانکه
تیغ و کنار و حربه و ناخ و دود و آبش و آنچه توانند از آن آب
هر کجا که خواهند جراحت کنند در شستن نیز ملاک و انبار است
فصل دوم آب دادن که چون بریده شود با خمر بریزند و
و با خمر سیده شود و شستن در آن ملاک کرد و اگر مقدار است
رسد یک عحت امان نیاید بپارند آهنگ سفید کنند و بریده
سکین و خاک و در آب بگویند و پول خمیر تر کنند و بر تن بکارند
و بر کار و نیزه اندازند نیاید بعد از آن بختار را نکند این
نیک بسایند در آب افکنند آنرا درین آب غوطه دهند و
چون خراشیده شود امان نیاید **باب سیزدهم** در آب
تیغ و کار که با مثال بود **فصل اول** در آب دادن
روی در آن توان دید و بر آن باشد بکمرند خرب بمانی و
نوسا و بکافی از هر یک جزوی حق کنند و در آب بکارند

و در بنهار و همیشه و هر چه می خواهد در روی درخت کوه
فصل دوم آب دادن کار و همیشه و همیشه چنانکه
دور ایستاده و یا چنانکه بزرگتر از او و بروی زمین بول
آب دهند و هر چه که مثل نداد و در آب دارد بغایت
است **فصل سوم** آب دادن که چون میریزند
شود و غارش افتد اندر هر اوست چنانکه کل و سبکین
در آبیم بیا میریزند پس ایند بروی تنج کرم و بنابند و آب
که بریده آید با خاشکیده نیکو شود **فصل چهارم** آب
که چون میریزند بشود و دشمن در آن هلاک شود و خاک
که کین با بزم کوه منقل بر دو در آن چه بیا میریزند و تر کنند
در آن حمیر و آنچه خواهند بر آن این دار و در آب میریزند و بار بکنند
در آن از دروغ در افکند و بول حمیر باشد تا بکند از آن کرم
که می خواهند در آب غوطه دهند چنان شود که هرگز نیکو
نشود و دشمن هلاک کرد **باب چهارم** در عمل مینا کای
غایت اعلی هفت نیک بیاورد سنگ بلور و بنام

حکایت جزو نبایند سوده و بی دود جزو استخار سوده یکم و بر روی
سودت یکم و سفید از نیز یکم و بر هم آمیزند و در بویه کنند و در بویه
بویه سوراج کنند و در بویه و یکم وصل کنند چنانکه از بویه اول
بویه و یکم وصل کنند چنانکه از بویه اول در بویه و یکم وصل کنند چنانکه
از بویه اول در یکم و بر یکم استوار کنند باید که بر و بری است
باشند بر مثال بر موزون و آتش قوی کنند تا یکبار از دود آید
لطیف است در بویه زین جمع خواهد شد یکبار از دود است
توفیق خدای عز و جل مینای سبز گشته باشد هر جا که خواهد بود
فصل اول اکنون بیاند همان سنگ که نکرده پیش رفت
دود جزو و دود سفید از نیز خالص یک جزو استخار یکم و بر روی
بیامیزند و بر همان طریق عمل کنند که مینای سبز گشته کرد
چون از بویه بیرون آورند مینا بود و اکنون و لطیف و روشن
برنگ آسمان هر جا که خواهد عمل نمایند شکو بود و آتش از دود
فصل دوم مینای از دود دارد و دود سفید و بر روی
استخار یا دود جزو و بر همان طریق عمل کنند چون

و چون آید مینای نر و بود **فصل ششم** مینای سرخ
و خرد و صاف کشتیری سود و یک و ازین یک و کبریت
و یک و سفید ازین چهار باب هم با هم و هم بطریق چکانند تا چون
یکد این حل و این و من باشد نفقه کوفه شود و چری نش
و هیچ بکنند نیکو آید **فصل هفتم** من را هم برین طریق
و کرد و نه چنان بکنند و ازین و سرب نیز بد از نفوع
و ده اند از این چهار کبیت و بسیار جا کار آید و رنگهای
از آن جزو **فصل نهم** نولادیک و زنگار و روغن مردار
و دو این همه را بکوبند و چکانند تا چون آب نیست
و از این جا کار آید **فصل ششم** فی حل سیمابیت
و ازین و سیماب و مثل او نوساد و ثلث الیشانی
و مثل هر دو پوست انار و نیمه انک و روغن لغت
و ازین مینای نر و عمل کردند بهمان طریق که ابرارند
و ازین مینای نر و سیماب و روغن لغت و روغن بزمک و
ت تاثیر نک رمانی بود اگر عمل حایل صاحب دولت

بکند رومی و دهک که چاه افیده از لعل به خشتانی ویا
خون به آن کرده هر جا که خواهند بجا آورند **فصل** در
باشد که او بر تاک فیروزه اصفهانی بپارند جوهر رحمت
من سوخته یک جز و سپیده از زیر یک جز و سنگار
یک جز و اشخار یک جز و همه را بهم کنند و در بونه نه بر دل طریق
و بکنند تا سرد شود پس بیرون آرند جوهر چکیده با آب
فیروزه کانی هر جا که خواهند کار فرمایند و از مستحان
ندارند تا بر او رسد ان شاء الله تعالی **فصل** در
نکینها سوده بپارند جز و شکم رومی و چهار جز و سنگار
سوخته بگویند و یکمقال اقلیمیا سیمره را بگویند
معرفت آهنی کشند غیر اقلیمیا و کبریت بر موقد این
تا آئینه شود پس فرو گیرند و سر و کنند و بسایند
و خشک کنند در سایه و در بونه نه و بدست بیاورند
شود پس آنرا سرد کنند و بیرون آرند سنگار
سرخ و نیکو بود و بجز آن جدا دهنند و رنگین نزنند

در صفت خصایب و انگشتان و درت بران
و انگشت از هفت رنگ و انجمله حسن و جمال است و محبوب
و این چند نوع است **فصل**
در صفت رنگ طاق و س قلع لیس و مثقال تو بال آهن
در این نوع است از این رنگ نیم مثقال حاد و مثقال خرد بگویند
در این رنگ برک جعفر زخمی کنند و بر دست بند و یک صفت
و به نون طاق سی نمک آید **فصل دوم** رنگ سیاه
در این رنگ و سمر از هر یک و و مثقال ماز و صمغ عربی
یک مثقال تو بال آهن و زرباد از هر یک نیم مثقال
بگویند و به برک که گفته تر کنند و بر دست بند
در این رنگ خوب یک پند بر اندازد و دست و انگشتان
در این رنگ به نیت خوب آید **فصل سوم**
در این رنگ تراب یک مثقال است و به دست مثقال زرنج
در این رنگ و سمر از هر یک مثقال اخوان است و به
در این رنگ و به مثقال حاد و به برک که گفته تر کنند و بر دست

بنند و بدارند و فوزه نیکو آید **فصل چهارم** خلوتی خرد
پیکیده و جزو دوم و زعفران و عروق کرم انهر یک جزو
مصطکی نیم جزو و همرا بگویند و آب صمغ عربی بپوشند و
بنند و یک عت بکند از رنگی آید بجا بیت لطیف تر
بسیار بپزند و عروق کرم و همرا انهر یک جزو
زعفران انهر یک نیم و این جمله را نیکو بگویند و
صمغ عربی خم کنند و بکند تا سوده شود و بر دست
رنگی لطیف و رعایت لطافت بود **فصل پنجم**
پیکند پوست ترنج تر و خشک انهر یک جزو و کوفته
چند آن خابند و بپایانند و درم ملا و درم
و دو درم آمل و نیم درم مصطکی آب نمک نیم بپزند
نیک سرشته شود و بر دست بنند که چنان رعایت
فصل ششم پیکند خابیت درم و آب
سه مثقال زاج و صمغ عربی و کینه سه مثقال
سه مثقال با سفید مرغ تخم خم کنند و بر دست بنند

کتاب طیف آیداب **شاهزاده** در بخش شکوفه
درمانی و زاولی و حصفا و قهرسی و قهرسی و فارسی و غیره
در بخش شکوفه **فصل اول** در بخش شکوفه رومی
باید و از ده جزو سیما ب خالص و کوک و بهریم یکی کنند بعد
بوز قرا بکنند سطر بارند بزه باره سطر ترا از سینه های دیگر
بکنند آن سینه را در کل حکمت گیرند و خشک کنند و آن یکی را در
سینه افرازند و بعد از آن پنج جزو از پنج سطر بپایند و در
سینه اندازند و بشور است تا به یکی گردد و مخلوط شود بعد
سینه بکشد سوزا کند و بکشد از تا خشک شود و بار دیگر هم از
سینه هم احکام کنند و بکل حکمت گیرند پس و یک هرگز آید
بکشد و در آن اندازند و بر سر آن سینه فرو برند
بکشد و یک سطر یک بکشد و در میان آن ریخته
بکشد و بکشد و یک در کل حکمت گیرند چون خشک شود
بکشد آن سینه حاشیه و یک در کل بکشد چنانکه اثر آتش
از سطر بیرون نرود و یک سطر آتش نرم کند و در اعتدال حیات

پس در آتش کشته شود بعد از آن دست بپزد و در آن
چون سینه را آهسته از دمای بیرون آورد و بکشد همان در آن
محو کنند و شکر و رومی کنند بلا مثال که بسیار است و نمک
نیک نگاه دارد و السلام **فصل دوم** در بیان نیکو
نار و آبی پسندیده و این نیز بلا مثال است چهارند مرتب تر کنند
خواهند و در دمای که کنند که آب نرسیده باشد و در آن
آتش کنند چوب باری و بلبه میوز آتش تا جملہ سفید شود و آن را
در برین برند و همیشه چوب باری میکردند و می سازند
می سوزانند و آتش در برین کرده بکشند و بعد از آن
برده سیر کیسیر شکر و ساخته رنگ که در میان آرد و نیزه
برند و بسوزانند تا یکسپار و در هر لحظه نگاه میکنند و اگر
شده باشد فیما و اگر نه تا سه روز این عمل کنند تا نیکو
رنگین گردد و آنچه سوزد بعد از آن بگذرانند تا سه مرتبه
بر آرد و هر کجا که خواهند کار کنند **فصل سوم** چوب
قبرسی که بسیار جایگاه آید مانند سیاه خالص و غیره

نقل

کود و زوایات ساده تر است و یکی کنند و
در آن که در آن گذشت و باید که قاروره یکل حکایت گرفته
شال که با غایت یکم و قاروره در میان کوزه سفالی بر خیزد
و در آن چای سرد کردن قاروره از کوزه بیرون باشد و کوزه را
باز در آب است که در آن قاروره انداخته بایک خاکستر
پخته باشد گرم باشد و کوزه یکملی در کل گیرند و کوزه در کوزه گرم
تا جایی که کوزه یکملی گیرند و چنان سازند که کوزه بیرون باشد
و در آن ساعت آتش با یک زیر آن میخورند و پیوسته
بماند و آتش خوب باشد و چون تمام شود و کوزه گشتا سرد
باشد و در آن چای برین و یکریست بر و لو نشسته نشسته باشد بر دارند
و در آن چای برین چرب و اگر خواهند که نمکوتر بودیم و آنک نوساد
و در آن کوزه گشتا که غایت نیکو آید **فصل چهارم** اند
در آن کوزه گشتا که غایت خوبی سازند و کوزه در دیکر
در آن کوزه در دیکر گشتا و پانزده درم بعضی گفته اند که
در دیکر کوزه در دیکر گشتا و پانزده درم بعضی گفته اند که

و مصد در کل میزند خوشی بخند و در تنو بنور گرم بند و شیشه ای در آن
خست بخند بند بعد از آن که بماند با دوستان خود و هر دو را از این
که شکر فایده باشد هر بیت و از هم لایق مرم صاب و
بکار برند **فصل پنجم** در ساختن شتر و رومی و این
انسان هر که از آنها گفته شد بگزیند بهت متقل میاید **فصل**
و از آنکه متقل کو کرد و در متقل از پنج فعل لغایت
مانند غایب و جلا با یکدیگر جای کنند و در کاس کند و از این
تجارت و انش از وی دور کنند خوشی بخند در میان چهار
و کاس بر سر وی بند و سر تو را حکم بکنند و روز دیگر از این
بکشایند و کاس بر گیرند شکر فایده لغایت و این
رومی نیکو لطیف و اگر در شیشه کنند و در و هر سیاه
و عوی که در نامیک معلوم باشد **فصل ششم** در
مهر از نور هر چند تاک تر نیکو تر و در و هر چه بر آید
زینق خالص یک رو قی غایت نیکو و خالصی کنند
انش چنانکه میاید روشن و انش از انبای نیکو و شیشه

و این مهر را در و بکن و سرش استوار بکن و غنود
و در کینه یک بار روز در غنود گرم بند و سر غنود یکم بکن
و این مهر را در صبح که سر غنود یکشاید بفرمان الله تعالی مهر را بچو یا تو
و این مهر را در شب چو تمام شکوف رومی لطیف در غایت خوبی
و این مهر را در شب شکوف رمانی بلا مثال و این از همه
بابت بود و بیا در غنود خالص و او را پاک کنند چنانکه در هر یک سیاهی
که در آن است پس سوختنی پاک کنند چو مهر را بود پس چون پاک شود
در آن مهر را در سرخ چارند و بر حلائی بسایند و زین بر او بکنند تا به دو
روز در آن است و پس در شب در آن و در سر او را ایضا روح کل
بابت در کینه و می کنند و یک شب در غنود گرم بند باید ادب هر روز
و چو شکوف رمانی شده باشد در غایت خوبی جمله را از
سر و پا از آن **بسم الله** و رنگ کردن نیت چهار
نیم و چهار نیمه و لطیف آید مثل بر سه فصل
فصل اول رنگ کردن عروسک یعنی کل کینه
بکینه یا از این چند اند خواهند و او را نیم کوفه در طهار

کند و اندک اندک آب در وی ریزند تا از دل آب بکلی برود و نشانی
بپاره پنبه باید کرد و چنانچه سرخ شود و اگر سرخ نشود هنوز از
آب در آن چنان برداشند تا پنبه فعل شود و الیگانه معطر
نیک بیفتانند و در آفتاب باز گذارند تا نیم خشک شود
الگانه گیرند ساجی سوده هر ده سیر از ربع سیر و روی چغندر
و بدست بمالند چند آنکه معطر و رقیق آب ریزند و بر سر
آب ایستد هنوز کشته نشده باشد و اگر در آنک آب
نشیند کشته شود الگانه در کرباس کشند و بپا و بپزند و چون اول
آب هر پزند رنگ سرخ خواهد بود برآمد جدا الیگانه از آن که این
عروس خواهد شد و مرتبه دوم آب بگیرند و چون خواهند
که حایمه یا کاغذ رنگ کنند بپارند آب انار در آن سفید آب
لیموی یا انبلی از بینا هر کدام باشد قدری در آن ریزند و کثرت
زنند چون کف کند هنوز آب حمرش کم است و کثرت زنند
چون کف کم کند و آب سیاه مانده باشد الیگانه بپارند
کاغذ سفید هموار بر سطح و قالی در قدری کاغذ رنگ در میان

۲۱
قاب کش و کاغذ در آن رنگ آفتاب اگر غلیظ باشد
بسیار باشد و پاسب بیشتر و در رنگ بکشد زرد و اگر نه بکپاس
بکشد و سبک لطیف همچون خشک شود و مهره کند بیانی
بشد رنگ خودی قبل از آن آب اندازد در میان معصومین
در میان لغظ آب بپاشند تا رنگ سبز گردد و خودی باشد
آن زردگی که اول از معصوم بر آید و کاغذ در آن تر کنند چون
خشک شود در آب سرخ غزال کرد و رنگ دودمان
آب و چهار دانگ نیل خنجر دهد به لطیف شود چنی چهار
دانگ زرد آب و دودمان نیل خنجر چنی آید رنگ زردستایند
در روی عفران و آب در ظرفی کنند و قدری آب بیکدم بزم
در روز بکشد و بکشد بهر بعد از آن ببالند و کاغذی در آن تر کنند
از در و در و در و در بیشتر رنگ شود و رنگ خای کوخنده
بکشد و در آن دستور که در عفران گفته شد عمل کنند و رنگ آن
بکشد و در آن بستان آفریند و همان طریق که گفته در عفران
عمل کنند تا یک آید رنگ و در رنگ که بهی سفید باشد و بهی

اول با نشه بر آب محضه فکند و فروزند و بکند ازند چون
نیک رنگ بکشد و بر دارند چنانکه سرخی و سفیدی بخورد رنگ
در رنگ که نیم سرخ و نیم زرد اول نیم کاغذ را سرخ کنند
خشک شود نیم دیگر در غفران کنند نیم نابری و نیم لعل که
رنگ برفش گل نیلی است که در کنار یاغها که دیوار او خانه خشک
اند میماند و پیچیده بالا میرود و بر رنگ نیل است آب او
رنگ لا جو را است و نام او سفید نیلی گویند و در غفران
رنگاک میخاشند او را بپارند و بکوبند و آب او را صاف
کنند کاغذ را که در و تر کنند برفش شود رنگ طالع و س چهارده
آب رنگاک کچمه زرد آب رنگ سبز پیکانی کاغذ مادی
در رنگ اک تر کنند سبز پیکانی شود و در خایت خوبی رنگ
ملکون قدری بهتر را پاره پاره کند در یک پاکه خوب میماند
و سفیده قدری حل کند بیا میرود اک کاغذ را اک شب
بیانی بر دارند و خشک کنند مبره زنند رنگ زرد بلیه کاغذی
غفران حل کنند و صاف کرده ورق در خم حل بیا که ریزه بر

بماند بر آمیزه اول کاغذ را با آب شنبلیله بمالند
از آنکه خشک شود بعد از آن روغن زرد که در آب آرد
و درون کفش زد و درین درختان شود هر یک لمبوئی
فصل دوم رنگ نارنجی کاغذ را به این صفت
رنگ بآید شنبلیله بمالند و در معصره بر آرند
درختان خواهند آمد بهمانت **فصل سوم** رنگ
بنفش سودا رنگ منسحق بآید زاج کبود و روغن زعفران بکارند
چنان شود رنگ روغنی بر آب بپیم بر آرند روشن
می باشد کاغذ مشابیه میانی داده را با آب اشترار سفیده بر آرند
طوطی در آب زلفار مصفا که در اعمال رنگار است بر آرند
سبز شود مانند طوطی و نرم و لطیف شود اگر درختان
را نیکو کنند بنمایند لاجوردی در آب رنگاک کل نموده بر آرند
رنگاک فیروزه قدیمی سفیده باز رنگاک بمالد و کاغذ
از آن بهتر رنگاق قلعی از رنگاک که گفته شد خدای سبط گیرند
و در چوبک یا یک پینه بر آن چند و بر کاغذ

شرب یابی داده هر عمل کل بر کی بکنند چنانکه هر دو رو قلعی شود
 زرافشان کنند خشک سازند مهره زنند خوب آید رنگ
 کل منقشه که ملکون صفت بود اگر آب لیمو بنویسند سرخ از هر
 تمام تر بر آید اول کاغذ را آب معصفر بکشند چون رنگ شود
 بیرون آرند موصوف که درین لیمو انداخته باشند بجايت لطیف
 نمایند مانند کاستن شود رنگی بهیکی زرنج و زنی نیکو
 کنند که غباری شود آب صغری حل کنند نصف زرنج تکی
 بسینه و صاف کنند کاغذ در آن بکشند برنگ سیلی آید
 کل انار کل انار چینی بگویند و در کاس چینی کنند و بکشد تا صاف شود
 و کاغذ شرب یابی داده در آن بکشند بوی رنگ کل انار
 رنگ سبز دهن گفته شده است کاغذ در آن زنی زنده
 بر کنند و خشک کنند و دیگر بکشند زرافشان کنند بهترین
 بود مثل ناز جدید و لطیف است و این کاغذ بر تر بود
 قیمت ندارد رنگ انقوه خالص است **باب** زردی در ساختن
 زنگار و آن هفت نوع است زنی سبز دهن و زنی تر

در صفت و مصلایه و غیره و از کلامی جمیع درک عقل
فصل اول در صفت زنگار سبز و هم پازنده متقال بر او
 در صفت و مصلایه اندازد و که نوبت بشویند باب نکایه
 کنند چنانکه نوبت نشسته باشد و خشک کرده
 چندان نوسان و پیکانی بسایند و هر که بر آن نیند و نوسان
 و صیابند و در می کنند تا خشک شود و دیگر از پیوسته
 است بعد و در بار سایدن خشک کند به هم بار چنان
 می شود که در غایت شیری باشد و آنرا در حوض سبز
 و در حوض سبز زنگ باشد که در حوض و در حوض سبز
 غایت لطیفی که در میده باشد **فصل دوم** در صفت زنگار
 و مصلایه پازنده بر او پس پاکیزه چند آنرا خواهند در صلایه اندازد
 و آنرا در حوض سبز نیند و در می کنند تا خشک شود و باز بسایند
 و نوبت بشویند و آنرا در صلایه کنند و در آب سبز
 که در آن کینه در حوض چینی کنند و بگذارند تا فورم آید
 و آنرا در حوض سبز و این کلامی و فرغی خوانند **فصل سوم**

صنعت زنگار ترسائی و این بسی لطیف است پیازند برده بار
مس چند آنکه خواهند و در کوتاهی سنج و بوران مس نوساد
کافی که پنجاه یک حل کرده باشند در میان روده مس را یک کوزه
و ربع یکی از این بر و نمک سفیدترین سباده بیندازد و اگر
در آفتاب بیند و آب لیمو میریزند و صلا کنند و باز در آفتاب
نهشتا وقتی که مس در میان آب لیمو و نوساد در محلول شود و کمال
بغایت اعلای گردد **فصل چهارم** در صنعت زنگار بر و سیم
پیازند بر و سیم و در سبوی مبین نه کشند و در من سرکه
بر سر آن ایزند و سرش بگردانند و در تور کرم نهند و سر تور بگردانند
بعد از یک شب و روز بیرون آرند هم زنگار فیروزه باشد
فصل پنجم در صنعت زنگار مصفا که با مثال بود و بستند
زنگار جمعی جز و از سر که سفید مقلد جز و دیگر از زنگار جمعی که
سرکه مصعد حل شود و سرکه سبز کرد و پس آنرا صاف کند و نخل
آنرا بیندازد و آن زنگار مصفا را در قلع کند و یکجا آنرا در قلع
بماند زنگار مصفاست یک درم از این زنگار سبز از سبب و درم

ت بسیار پرکار آید تحقیق در نمک کردن فیروزه با آب
فصل ششم در صنعت زدن فیروزه نیکو بپزند مس صیقل داده
ت نمک و بیارند بخشی مینه نو رسد که مظهر منصفه
در که در و مخلول بود و صیقلها را ترکند بر که و طشتی شیر
بد و این جمله صیقل بر نوبه جاش ت بپاشند و استوار کنند
میں نمک باشد بعد از آن یک هفته بیرون آرند و نمکها
پاشد بر نشند و آنچه مانده باشد همین عمل کنند تا جمیع
نمود و از مس براده باشد و آب است **فصل هفتم** در زدن
ت سی و ده جزو و مس سه جزو و نو سار بکافی بهم آفین کنند
از انکو ری بر سر آن کنند چند انکو ری زده و عرق شود و سر آن
کنند و در سر کین ارب و فن کنند تا پنج روز هر روز بر کین
ت تاره کنند **فصل هشتم** در زدن گاهی پارتی برنج و شوق
براده کنند و آب نمک بشویند سه نوبت بعد از آن
باشد کوزه برنجی و بر از آب ترنج صفا کنند و نصف براده
سار و مخلول اندازند و این کوزه مخلول بزرگ باید چنان باشد

که بر که براده و نوسا در از نصف کوزه بیشتر نباشد
بستاند و بر آتش نهند و نیم دایک را آب پر کنند و آتش را
افروزند تا هسته چنانکه آب جویش کند و کوزه بر سر آب
چنانکه فرو رود و طاس بر سر دایک گردانند چنانکه گشاید
از آب بیرون باشد تا دایک نهد و پس آب میجو شود و از
مسوی را آب ترنج حل میشود باز میشود و در هر یکی ساعت
خبر شده باشد در طرف چنی میکند و باز آب ترنج میجو
و از گار میریختن از گار بر چند زنگار دیگر ترش دارد
نور دوم در عمل ساختن لاجورد که با کانی مقابل میکنند
اول بستاند پوست تخم مرغ چند که خواهند بگویند و آنرا
نمک بشویند و بچشانند و بکشدست چند آن بمالند و بپزند
رینند که پوست تنک اندرون میماند و چون بپزد
که بر سر آب که ورقی مانند النخاع نیکو می کشد و در کوزه
و کوزه را بجل کند و بکند از تاختاب شود و النخاع در کوزه
که آن و یاد کوزه که آن نهید که آتش تیز باشد تا مدت یک هفته

پروان آید همه سفید و ز غایت خوبی شده باشد بستاند
این و جزوی بر او مس را با نمک بشویند چند آنکه
در او برود باید که جزو نوسا در کافی بر آفریند و در خاک
و قن کنند تا بید که هر دو یک است آمیخته شود بعد از پخته
در لاجورد شود و این در معنی قوی است مس بهتر است و حق
باید کرد و در قن کردن از غبار آنکه باید داشت که
نمک و حسن پیدا کند اگر خواهد که لاجورد را آب کمر
پوشان که احق از و این است که لاجورد در جرم نمک سیاهی
کرده در او غرغجه خیز کند و یک بوت بزرگ بیارد و به
در او لاجورد و روطلا کند و سرش فکرم کرده بوت دیگر
بگذارد که آنرا پوست بر پوست خوانند و مشت را کند
در قن مس سفید که در جلیبی طبع است این مس را که کرد
در قن مس زرد و آنکه در نمک سرخ کرده و بنایت عجیب و آنکه
در قن مس زرد و آنکه در نمک سرخ کرده و بنایت عجیب و آنکه
در قن مس زرد و آنکه در نمک سرخ کرده و بنایت عجیب و آنکه
در قن مس زرد و آنکه در نمک سرخ کرده و بنایت عجیب و آنکه

چنانچه گفته شد و عمل کنند **فصل دوم** در شستن لاله سرانی
لا جو در دینا به آینه کتد و اگر کسی بود بهتر باشد و سپهر را کتد
بریند چند آنکه از زیر آن در کتد و آنکه چو شاست درین سر کنند
تا وقتی که کف باز بخار و بازی چو شاست تا حرکت چو شستن
پاک نباشد و بیک سر که کنند پس این باز سر که مانند آب
و آب رمانی کرده بریند و در آفتاب بهند تا کف نیاید
و نگاه بکنند تا آفتاب او را بر داند چون حل خواهد شد
عربی بکشد و بکار بریند **فصل سوم** آمیختن لاله سرانی
خوب بستاند لا جو در و شکو و آن با ش که بهر سازند و کانی
در طاس کنند و آب بر و بریند و بر سر آتش بهند و آنرا
چو ش آید و هر چه که با سر آورد بهند تا سرد شود و آنکه در
بریند و اندکی آب بر و چکانند و چکانند و چکانند
اند و بکشد و قطره آب بر و چکانند و چکانند و چکانند
شود و آب در و کنند و بشور است و بکشد و بکشد و بکشد
آب بتوارده و در کن بار و بریند و بکشد و بکشد و بکشد

سازد آب از سر آبی بریزند و خشک کنند بوقت حاجت
شد بکار خواهند که کوش مای کنند آب مرغ جوی چند از کوزه
درین کوزه کنند **باب پنجم** در شکوف صفا کردن و سیاه
کردن و درون سبب نوع است **فصل اول** بستاند شکوف
زبان بستاند خود خود با قلع کرده خورد و در قلع جوی میطبخ کند
تا کف صیانی درو اندازد چنانکه چهار انگشت بالا باشد
در آبش مرهم معتدل بنهند تا رنگ بچوشت و هر چه در آب بماند
در آب فرو برد و آنرا بریزند باز آنچنان کنند سیاهی از و برود
حل زمانی شود بر دارند و عمل کنند **فصل دوم**
در شکوف ترا در کتان پاره بریزد و لوسا در کافی حل کرده
درج کنند و آن شکوفت میس آن بیا و نیز **فصل**
پنجم شیمیایی حل کنند و شکوفت پاره در کتان و
در آب آن اول آنش کنند تا سیاهی جمل از ایل شود و بستاند
در شکوفت نوع شیمیایی حل کنند و شکوفت پاره در کتان
در آب آن آویزد چوشت اند تا سیاهی جمل از ایل شود **فصل**

چهارم نوع دیگر سواد پرگانی و شب یانی در میان کوه
حل کند و مقلط سازد و مصلح در و بر و یخ سازد و
زایل شود **فصل پنجم** نوع دیگر شکاف را با طلا
کرده در روغن کوسفت تازه کند و با آن معذل جویند
و او سوله باز و دوتا جمله سیاهی زایل شود و کار بسته
ششم نوع دیگر در سرکه مقلط آویزد جمله سواد برو
خزان کم گردد و بعد در روغن یخوشت سازد و رعایت
شود در کار بندگی **باب هفتم** در صفت کوزه ش
پختن و ساختن چاه و فن چیت حل مروارید و جیره
کار ضرورت و کلکت و قلعند و قلعقار و قلع
قلعت ساختن چیت رنگ کردن بلور و عیبه بر جها
فصل اول در صفت کوزه چیت که در چن
بعد از آنکه آتش کند سه سوز بر سر کوزه یا بعد تا
سپردن رو و مقدار سه انگشتی در و شود تا کمی دارد
گرفته باشد بر پیر سوزار و حل از کار باید کرد که بر شیشه

چون اندازه باید کرد چنانکه تا بهر دو اور است کند و می
کند چون خوب بدین شیشه رست در آن کند تا بهر دست شود و
این صنعت کوزه بود **فصل دوم** چاه حل و مرارید و غیره
چاه دفن کند چنان بود که بکنند دو چاه و فونی یکدیگر بر یکی
و کنایه را در یکی چاه دفن کند و میان زبل الفس ازین
چاه فونیل بکنند دیگر در زبل تازه باید کرد و نایل اجمار بهر دو چاه
و از نایل و گندارند تا چهل روز بگذارد و همان عمل کنند تا نایل
شود و آب گردد **فصل سوم** در ساختن دارو
جهت زناک بلور و غیره اول ساختن قلفند بکنند از این بکنند
و در میان آب و ده سیر زنگار و ده سیر سولف مس در جا
یکایک کنند و چو شاند تا عقد گردد چون دو شاب بود
تا خشک شود قلفند پس ستانند زنج بلور یعنی
پیشانی که در جل کنند و صاف کنند و چکانند و زنگار نیز بکنند
او چکانند و در حمامی کرده با هم میامیزند و در جامه آن را
خند کنند تا خشک شود و بهر از معدنی باشد که در آب حل

کنند و صافی کنند بعد چهار انگشت یکی برده بر صفت
در آن افکند تا عقد شود صفت ذاب قیر سی بسته
صافی کرده بخورش زنگار میدهند تا سرخ شود و این
نوع است زاک چون باد عمل میکنند از مودنی
صفت سخت بطرون که از مودنی باشد بستانند تا
سایه یعنی بلع القلیا و نمک و پوره سفید از هر یک
سایه کند و چون کند باب بلع قلیا و خشک کند
جواب در صفت کلکلت بهترین آن باشد که بستانند
ملک کج پاکیزه گیرند و کاهی پاکیزه پهن کنند و باره آب
ریخته اندازند و در آن به بریزند تا دست بوی
تا خشک شود خوب بگویند و بویال بپزند و باره باره
تا در آن سکین بگویند و باز بپزند و بعد از آن
و سونش هیچ در وی نریزند تا به روز نماند
الفرس و زبل التوا کوفته چینه خاک از او بپزند
نمک بگویند و چمن بپزند ازین کل مرسته باد و

علی سفالین کوفه چینه و یک کف موی سفید ستور کرد
 به بود از آن موی سه روز بگذارد و بای این بهترین طهارت
بست دوم در رنگ کردن ظرفها مثل کاس و کوزه
 که مانند زعفران یا سیاه قلعند و به زرد مس سوخته و به جزویا
 و یک سخی کنند و سفیدی به هفت مرغ بپزند تنها خام بعد
 سه کوزه و سفالی خام بدو اندود کوزه کوزه کران به رنگ بگذرد
 و به سبز چون بیرون آرند رنگ او مانند زبرجد باشد و در رنگ
 سفالین نکند **بست سوم** در حل اجساد که در کباب
 بکشد آید به فصاحت **فصل اول** در حل کردن نفقه بهانه
 سیم خالص جرفی بچندان سیماب مجلس و بچندان خلق
 مجلس و بچندان تو بال آهن بهر ادر کوزه کنند و بچندان
 آهن آب بپزند این حل بر آهن و مس مانند نفقه کوفه شود
 و به نفقه بر مس و بهیچ بکشد نکند **فصل دوم** مس به
 به نفقه که حل نفقه کرده چنان کنند از زیر و سر بپزند
 از آب یا چاه آید و رنگها میگیرد از آن **فصل سوم**

فی محل فولاد بسیار و فولاد بکثیر از خاک بکثیر و دروغن مردار سنگ
بر دو و اینهمه را بکوره کنند و چکانند تا چون آب بجکد امنیت
فصل چهارم در حل سیماب چینه کوکله بارند جزوی سیماب
و مثل او بر دو و نو سار و ثلث او خاکسته و مثل او دو و نو سار
و نیم دوام روغن لغت سامی همه را بکوره کنند و سرش استوار کنند
و بدین آتاپ آرد بیکد از این آتاپ سیماب کوکله
و نهایت لطافت امساک کند **فصل پنجم** در حل زنج
جهت لغت استی بکثیر از زنج و جزوی و مثل او سابی کوکله
او روغن لغت اسکندری و مثل اینها سه که و بول میان همه
بکوره کنند و بدین محل کرده و ازین از زنج هر چه چلا کنند
براق و روشن باشد **باب هشت** در سیماب در صفت کشت
سیم و مس و فولاد و ابرک و سیماب که جهت خوردن
باشد مثل پنج فصل **فصل اول** در کشتن ابرک بر روی
سیاه و سفید رنگ بکوبد و در ظرفی کرده و ثلث آن بشمار
انداخته و در میان آب گرم بپوشاند قدری و بر وزن

[illegible]

کرونی در زر که با آنک و فرو کشا و در آن سیماب اند
و نیم سیر نو سار و میانی هر سه داند و شیشه کند و خاقی
شیشه باده کاغذ بنهند و بخاک سته و نمک برش استوار کنند یک
دک را اندک ریای کند و شیشه بنهند و یک بار دیگر کنند
چنانکه آتش چمن طعام بود و از ده باس کند بجهه دیگر
و سه کرده روز دیگر بیرون آرند و شیشه را بشکند و زین
کشته بستاند و یک شکوف بود این سیماب هر یک شغول
بماند و بسبب این و چون و رنگ دو پیره نهار بخورد و
و در آن از ترشی نگار دارد و هر چهار ماه زینانی بخورد و در
زخمی بطریق دیگر می دهند اما این از تجربه معلوم نیست
بار دیگر کتاب چینی و عاقر قرحا و موصلی سیاه و سفید و نقل
هر دو و بسباس و تخم زرد و تنکن و تخم کوچ و قرقفل و الاهی و
رغفران و مصطکی و جوز بویه و اجود و مال کلاه و کسندی
مست و ای کوفته و پخته و محمد دار و عسل کسند و آن سیماب
آش کند و ده طابت را غلو سازد و یکی از این سرانمی وی

صبح و شام تمام با و اندام را برود و کسب نجات را تمام نماید
بشت زیاده کند و قوت باه افزاید و رنگ سرخ
و کشتهای کمی برود شود و اثر مردی در تن ماند و غرض از نه
برود و منافع آن در کتاب نگینی از ب یاری **نهی کبر**
من سیماب که در کس سیماب خالص چهار سیر در یک
لی گند و چهار سیر رنگی آتش کرده بر سر آن کند و پس از آن
ت شود پس و یکی دیگر بر سر آن کنند باز کوزه چهار
برود و یکی شود و حبت بنشیند و بر روی درخت نیاید
کسته و نمک و مایه تر مبر کن هر ماه خشکی هر روز با نه
پسین طریق عمل دارد و ناشانزده پاس آتش کند
و بخالد آن بیرون نیاید اطراف و مایه رطل گرفته
نزداد و روز و شب بر و بگذارد و رنگد تا سر شود
شاید سیماب گشت بستاند چنانچه نمیده و دوباره پس آنرا
بر و چنان منافع گوشت از و آید و هر که سیماب گشته
در پس منافع بیند و لی آنکزی آتش کند حکیمان گفته اند

میرواند کرد و آنرا از حوزون نشاند و آن رطوبتی نیست که در
نوع دیگر کثیف سیاه چهار کسب است که در پوست
خانگی خشک کرده و با ربایک بسایند و سیاه و سفال
نارسیده اندازد و زیر سیاه و و رویه و رویه را کور از آن
و سفال را بر آتش نهند اندک اندک میزد بسوزد که آتش تن
و او به نیز اندک اندک میزد باشد تا زمانی که حیا خاک
شود و در آورد و وجه باید که قبول خوردن و مقصود حاصل
فصل سی و دوم در کثیف فولاد جهت خوردن مبارک
سولس فولاد و در بول بزرگ پانز چون دو روز و در کثیف
دو سرایه خام و سرایه دیگر در سش نهاده و با چاک
برین کنند و سرایه را کور بر دی نهند و سفال را بر روی سر
نهند و یک سبده یک چاک چینی بر گرد آن بچینند و آتش
در اند چون سرد شود بیرون آرد و یکبار پس دیگر میزند
باشیر و صبر کنند تا شیر بسیار رود و دیگر سرایه
کنند بطریق دیگر و پخته و بجزه و شیر کسوری و دیگر

نفس میزند و چهارده نوبت بهمان طریق و شیر میخورد
شش میزند و چهار نوبت بهمان طریق و شیر و پنجه و پنجه
و شیر و زقوم و دیگر و شیر و آگ و دیگر بتانند و پنجه در آب
و دیگر بشیر و آگ بتانند و فولاد و دیگر درین آب سخن
و شیر و سخن و یکبار آنش میزند چون درین دار و پنجه
دره خشک کند و آن غایب و با جرم میزند و قدری از آن
ببریزد اگر آب است تا در فولاد و اگر ضرورت و دیگر
و دیگر بشیر و سخن کرده آنش دهد اگر خنجر و فولاد کشته
سالم شود و آب مردم عی غایب حکیمان هر نوع زخم را
بکشند و میزند و اگر فولاد کشته بخورد و او میزند هر چ
برش و او میزند و او میزند و او میزند و او میزند
نفس و قولنج را دور کند و گرم شکم را بکشد و نیم
و آب پخت افروزد و رنگ سرخ گرداند و حکیم
و او را در میزند و کینهات اثر نماید و خوفان را
بکشد و در و خنجر مبارک و سرخ دور کند و اگر زین

بمخففه و آن مداومت کند موی سفید را سیاه گرداند
چهارم در کشتن مس جهت خوردن ببارد مس معنی چوب
و مانند از ورق تناک کند اگر سه درم مس ده درم زرباک
و طبق سازد و ریزه کرده در لونه بند اگر طبقها بمس ده
بود و درم ریش در آورد و بمالد چون کبریت با سیماب
کشته و سیماب کز می شده لوده قدری از آن دارو
لونه کند و طبق که گفته شده قدری بر و این دارو بداند
باز و اگر هر دو قلع یعنی لونه و بار طبق و باز دارو لوده
سفالی بالای لونه نهند اگر صد یا چاک در زمین نهند
لونه بالای او بر نهند آنگاه دو عدد یا یک عدد کبر بالای او
و آتش زنند چون سرد شود بیرون آورند و مس از او بزد
و باز اس کنند اینست مس کشته چنانکه فرموده کشته را چنان
گفته شد همان منافع در مس کشته است و از این نیز میسر شود
کشته باید کرد و اگر میزد که نک کشته گردد و حکیمان گویند
به بود مردار سنگ را آتش کند و تیز آب شاد آغل کند

و از آن زبان خلط کرده و در سر ایشانند و ده
 از زبان ده عدد بالای آن نهند و آن انگش کند
 و روز شنبه از آنجا بیرون آورند و اینست صنوف
 و از او آب که در قلم آید **فصل پنجم** اگر ز روز بی
 و فولاد مخلوط کرده گشته کنند از هم جدا اند و بر
 مثل کباب از ایشان و مثل بر و طلق مقبول
 و این مثل طلق لبه پنجمه را ده روز در آب صاف
 و ده روز مصل و از آن مستعمل باشند و بسیار نفع
 و چون خشک شود لبه ده روز در بومهند
 و بر بومند و بالا بومند و از چهار سو آتش
 و شود بیرون آورده کش کنند و در حق آتشند
 و از آن برهند و بفضل خدا تعالی شفا یابد و این
 سیاهی نباشد بغير بادش مان که زرد خاک
 و سیاه را در حوض این در قلم گنجد چه که مثل این دار
 و در عام حکیمان چنین فرموده اند **باب ششم**

در ساختن مسخر اطمینان جهت ناکینه ناکینه که پای زیر باشد
خرانه بادستان بود و آن دو نوع است **فصل**
بیاز در اطمینان تر و در غن کو سفند آس کند و در کشت و در
شکار و یکسیر بود و در جوهر یک و یک زهره کا و در و کشت و در
و نالی پزند و در کوره با کشت تمام بدین و چهار در با
دانه های ناس از آن پروان آید بستانند و بشویند و نکند
کارنار که سرمار در دست بکشد تواند کرد یا کربا و ش
ازین آنکه می سازند منافع تمام دارد و خاصیت این که
نوزن لیکن جوهریان می شناسند **فصل**
ناکینه دیگر از آن نیکوتر است اگر زمین که ناکه او علی باشد
از آنجا پروان آرند و در سبوی کنند و یک سبوی شتر کو سفند
او کنند و بر آتش نهند تا جمل بسوزد چون خاک شود پس
کوکل خور و ننی و بوزن کوکل شکار و بکوبد تازه تازه بوزن
شکار و کنند و شنبه بآن بیا کنند و قدری بپوشند یا میش
سن و روغن کاه و قیر و سدر از هر یک ده درم و نه درم

بعد از آنکه در این باب یکبار سر کین کا وضع کند و از آن حد بپای
 در خاک کند بعد از آن گوی دراز نکند و بر آن چوب یک
 ب و بوز آنرا و نامن نیز گویند با چوب حقیقت کند و آن
 بر آن بر انداخته و سوارانش و بپزند چون سرد شود
 بپزند و روزی که از آن آب بشویند و و آنها چون آب بشویند
 در آن یکشنبه حاتم شدند **باب بیستم** در حکمت رعیت
 اسکندر بی و غیره و غرضی جهت آنست در قلع و شهر دشمنان
 از آن است و درین باب چهار فصل است **فصل**
 در رعیت اسکندر بی و از لغات بی جزوی و
 در رعیت و ملایک جزوی و در رعیت جزوی و
 یکی از رعیت کند سبز رنگ استوار است و از رعیت
 یکیم از رعیت باشد چنانکه خوب است
 از رعیت بپزند و بر یک حکم استوار کند و در رعیت
 از رعیت بپزند و بر یک حکم استوار کند و در رعیت
 از رعیت بپزند و بر یک حکم استوار کند و در رعیت

حاجت بخار بود چنانکه گفته اند در این روغن بر کشتن
آن بسوزند هر چند که آب و خاک بر آن ریخته اند
شود و دیگر آنکه حایره کشتن سازند چارم و آن بود که
انرا را بکه میامیزند و آنرا سبکی مالتند و در آتش
بمیرد **فصل دوم** در گرفتن روغن که قیمت پختن
سکنجری و عمل بدان کردن اسرار بزرگست فی
لی بسیار که هنوز بپاش روی انداز او صله و صله
چنان روغن گفته اند اندک بسیار چنانکه در آن روغن
شود و چنانکه روغن دورا بپاشد پس اندازد و
و بشد و اصل حکمت گرفته باشند پس این اسرار
پنند در سوراخ حشر چنانکه درش از آن طرف
بیرون آید باشد بالا بود پس حشر را در جل گیرند
شیشه ظرفی بنهد که در بر کرد بشد با چوب کشی چینه
روغن فی حوایه چکیده جمع آید بار و غنها که گفته شد
بود و الله اعلم **فصل سوم** چنانکه گفته اند که غنا

گویا این که میان او خالی باشد مقدار دویست درم از این روغن
 با بستر که در آن میان کعبه و سوراخی درین غلوار باشد چنانکه اگر
 در آن اعدا نمید و فستق نیز درین سوراخ نهد و سوراخ را عدا
 نمید و روی بشهر آتش در فستق غلوار در آن و فستق را عدا نمید
 و رسیدن غلوار در آن قلع آتش در اندرون غلوار
 است از و غنچه های غلوار آلوده شود و در کبر و در شیشه و شمع
 سوز شود و نمید گفته در شیشه در روغن بولای نیز از این روغن
 بهر آن که در آتش دوزخند و الله اعلم **فصل چهارم** **در شیشه**
 در شیشه و شمعان بنوعیکه اگر خواهند که آتش در شیشه و شمعان
 اندک در قلع یا در موضع پیکانه بپارند موی سوزان و
 بهر آنکه در شیشه خاک نرم اند و آفت و آگینه شامی هر وی
 بهر آنکه در شیشه و در آن نهند و دست و پا نهند و آفتاب
 در شیشه آتش و کبر و اگر عروق با آفتاب نهند و هر چه
 که در عروق است با آفتاب نهند و اگر میل آن چرخ
 گفته و نیز گفته باشند و سوز و کوفه یا با بامیزد و گوگرد

خیز کرده داخل کند و در آفتاب بنهد و روی سوی جنوب
آتش خیزد و در حال **باب بیست و هفتم** اندر ساجن کنگر است
جهت امساک که آنرا در زمین گیرند امساک شود تا از دوام
پیرون آنند تا ازل شود و هفت نوع است چهار نوع
بازده فصل **فصل اول** در بن کونک میارند چهار
در کهرنی انداخته و با شیره کوار سحر بلنج کنند چنانکه سفید
و سیاهی از او برود و بعد از آن یکدم مس را مسخ
میان شمعاب مذکور استاده بجنباند بعد از آن
مذکور در جامه اندازد و بپزند و چربی که برول آید
چوب مذکور در آوند تا آنکه سیاه شود و تمام در جامه
و یکدفعه غلوط اندازد در جامه باریسمان بندد و
بعد از آن هم من نمک نشود در سفالی اندازند و مقداره
و سه بار بریان کنند تا آنکه سفید قام شود و بعد از آن
بندی کلی یعنی دیک کلی کردن او در آب است
سه کلی از باغ کرماند و آب شیشه که در آن او

چنانکه در این مهندی نوکورو آمده و چست بنشیند و تا که شستنی
در پیش انگشت در زبانش بعد از آن بیارد و یک سبوی
با بالایی و یکت و می فروزد بی در و یک لک اند و هر یک کنند و یک
و هر یکت و در پستی معمول اند از آنکه از این دور باشد و سرش
اصل است چنانکه لک و دو و باشد و در دو و من هر دو را اصل
در از آن مهندی نوکورو بالایی و یک بود اند چنانکه جانب من
باشد و شست جانب دیگر آن نباشد و دو تا که بر شست یک
اند و از بالایی مندی یک انگشت یک اند از این مندی و لک
اصل کند و انگشت سخت کند چنانکه روغن نمک شود و یکد و در او
بع شود تمام یکد و صبح شست و یکت کند و گوشت را در حله ای
است چنانکه فرو نشیند و انگشت کند چنانکه تمام در خورد و بعد و نیم
سیریم و جو و ال کرده بچین روغن بکشد و در او بکشد و گوشت
و گوشت و ال اند از آنکه در روز تمام انگشت آهسته کند تا خورد و اگر
برای روغن بماند همان طریق یا طریق دیگر بخواند بعد از آن و نیم
سرچین را روغن بکشد و هم برین طریق عمل کند بعد از آن

دریم سیرم فرما هشتاد و غن بکشد بهرین طایفه
بعد است درم کال که باب رس کند و گویند که در آن بپزند و یک
خلو که گرفته کرده بالا گویند که بپزند و در آب اندازند و مقدار
آتش کنند بعد از آن بیرون آرند مقدار پنج سیر شیر
کنند و گویند که در آن اندازند تا تمام خورد بود و مرتب
خواهند که عمل کنند اگر نیست که هر قبض صحبت کنند یکدیگر
خام گویند که بپزند بعد از آن گویند که در جامه باریک
ریشمانها در کردن اندازند و در و دهن گیر و تا آنکه
فارغ شود چون خلاصی خواهد از دهن تابستند و
بیرون آورند و در فارغ شود چنانچه خلطی قوی تر
کنند فارغ شود و بپزیت **فصل دوم** در صنوف
گویند که آسان از آن باشد بپزند و سیرم درم و نیم
توتیا سیرم و دو نیم باشد توتیا را جلوه بکنند
سیماب در کبرل اندازند و بهرین طایفه غلول سازند
کرده روغن قوی در دست بماند و خلوه نیز بماند

۱۴۱
چند و کوبی در و بکنند غلغله کور را در آن گویند از آن وقت
آب برک و پتور بدین دود که با بر انداخته و پانزده
مرغ و صید آن پخته حاجت کرده بکنند و هفت سیر شکو
پیش در دمای آن اندازند و غلغله و پخته کرده در آن پخته بکنند
پس آتش کند مردی یک حکم کرده انبار دانا آفتاب
من باز شلم تا آفتاب بر آمدن آتش سخت کند اقل
آنک بکند از آن سوره سوره بیرون آید گویند که شده باشد
یک کتور شیر غلغله و شیر اندازند چون شیر مذکور شود
بیرون بکنند و در حاجت بکنند و در دمان کنند تا دم من
بند امساک و پتور بیرون آید خارج کرد و در بخت
کودک فصل سیم صفت گویند که در دهن گیرند
پانزده دودی نازد و او را یکبند آنکه از آن بونه بگیرند و هم
در حالت تری بونه به باب مقدار سه درم و اندر و آن آوازند
و هم از آن دودی گرفته بر شش مهر کنند چنانکه بخت خشک
نموده اند که از آن چون خشک شده باشد یک پخته در آورند

فارغ بالا می کنند بعد از پهنه را بکل حکمت گیرند و می کنند و می کنند
در کل حکمت بگیرند و مقدار بگیرند بکند اند تا نیک
بعد از آن آتش دم کنند قریب چند پاس آتش می کنند تا آب
پخته در دودهی از آن درون سوخته شود و بکند اند تا آب
سرد شود و از آن محل بیرون بجا بپاشند تا آب در آن
لغای در دهن گیرند مساک آورد تا نوازند تر شوی بخور و غایب
نشود **فصل چهارم** در صفت گوشت و این بکارت از گوشت قوی
پارند زیر آب هفت شب روز در میان تیز آب صحت می آید
بعد از آن در صلابه اندازند با خنثی چند و شیر کور یک
تمام سخن کامل کنند تا سبزی بخورند و در میان آب
روشن و لطیف شده باشد بعد از آن پارند شیر و در آن
خورد نه جز و شیر و یک بخورند در صلابه اندازند با سبزی
اندک اندک می جینانده باشد تا آنکه سبزی سبزی را از آن
شود پس پارند آرد ماش و آن را نیک بگویند و شیر که با آن
و بسیار بگویند تا چون ریشم چسبیده شود و غیری سخت آب را

از آن کو کنند و میان او کوی بکند از آن بمقدار که میان و غیره
 بگذرد از آن سرش هم از آن آرد هر یک که کند و یک رو
 دی و یک نمک هم از آن ببالند و یک از آن تا نیکو شود و تا
 آن که از آن بایده آرد ماش سطر و نمک خشک شده باشد
 حکمت کل گیرند و کل نیز سطر یک دو باره در کل حکمت گیرند
 و نمک خشک کنند چون نمک خشک شود و کوه
 قوی آید و بدست آید یا نمک گیرند و زود آرد و در آتش
 رقیقه شود و زینق عقد شده با آن نیکو گوید و آتش
 فصل پنجم گوشت خرب بنوعیک از نایلین کرده بسیار نیکو
 و آرد و با نمک سبزه و خنقی سر و زینق کند تا سیاه
 شود از آن نمک لیون استونید تا جملادارد سفید شود
 ستاره بود از آن پارتد بچند مرغ را و بود یک
 مسود از آن کند و منقر بچند جمله یک بند و پرتا کتیب تا آنکه
 ای بماند آنکه دایره از موم بگیرند و مسود از آن بچند رنگ کند
 پ مذکور در میان آن کنند تا در مسود از آن بچند رنگ کند

نشد چون بیاب و پخته شود و موم را دور کنند و هم از خنک بیاورند
پخته آن سوراخ مذکور را با الباقی بپزند چون خنک شد
بپارند سیر و جواهر کنند و لکهار چون پی سر و دیالکس بپارند
و در کت در آن کت و بگویند چند آنکه چون مسک شود و بپزند
هر روز درم و بیاورند و درم آرد و ماش داخل کنند و بگویند
چون نمک کوفته باشند بپارند پخته مرغ مذکور را و بپزند
یک سب کار داین بر و بپزند همه جانم و در آن که
در آفتاب بپزند تا خشک شود و بعد از آن یکبار در کت
بگویند و خشک کنند تا بپزد هفت لایه پس بپزند
و هر بار نمک خشک کنند بعد از آن هفت لایه
بپزند و هر بار نمک خشک کنند بعد از آن هفت لایه
کنند و بپزند و نمک خشک کنند تا آنکه یکبار آهین بپزد
در میان آن بپزند و هم در روغن تلخ در یک بار
کنند چنانکه در جوش بپزد و پس بهرانی جهت بر او
و یک بار انداخته در میان آن بپزند و آن علوه بپزند

این بیا و بنزد چنانکه در انکشت از نه و سیست بود
 بخت کند تا بهشت پاس تمام بعد از آن بگراردند
 پروین آوردند و او را از پیضه دو رکعت سیما سرپوش
 بنور عقد شده باشد و حاجت بند و سه روز در
 گیرند بعد از سه روز شب در میان آب سینه
 و سوزاند عقده حاصل کرد و نیکو گوئی شود **فصل ششم**
 بکس که بخت کند که آنرا کوه خوانند که چون در مهن گیرند
 بخت کند و کوه را به خوشی مهن را سود و او بخارند
 بکس که در سحر خالی بکشد و براده کرده کاغذ چوب کند
 بخت کند و او را بکشد و بعد از آن اگر میدهد گیرند
 بخت کند و او را بکشد و بعد از آن سه روز در سحر پاس آورد
 بخت کند و او را بکشد و بعد از آن بکشد و بشویند
 بخت کند و او را بکشد و بعد از آن بکشد و بشویند
فصل هفتم بخت که بخت کند که آنرا کوه خوانند که چون در مهن گیرند
 بخت کند و کوه را به خوشی مهن را سود و او بخارند
 بکس که در سحر خالی بکشد و براده کرده کاغذ چوب کند
 بخت کند و او را بکشد و بعد از آن اگر میدهد گیرند
 بخت کند و او را بکشد و بعد از آن سه روز در سحر پاس آورد
 بخت کند و او را بکشد و بعد از آن بکشد و بشویند
 بخت کند و او را بکشد و بعد از آن بکشد و بشویند

شود و دفع تشنگی کند امساک را فایده قوی و لذت و اسهال
نیکوست چربست هارند زینق یخز و حب سنگ بجهت دفع
و یخز و بصری را بکند از آن چون که اخه شود و رقیق هارند از آن دفع
و حب هارند و در خمیر گرفته بخورند ماکیان را بدیند تا نیم برانم چرب
ماکیان را بعد از آن بکشند و حب فکود بپاشند بوقت بروز
حاجت کار بندند در دهن گیرند نافع **فصل ششم**
در حب الرینق و الوغاب چون در دهن گیرند قوت
و امساک دهد صداع و تشنگی میرد و تشنگی نفس را سود و اسهال
دهن و کام خشک شدن نهد هارند سیاه یخز و در
دو جزو یخز و یکفصل خاص هارند و در دهن بپاشند
هر سه را یکجا کند با میر و خوب صلایه بکند و خسته بپاشند
سیاه را باراغ سیاه را بجز از آن بعد از آن بکشند و با یکجا
بکشند و حبه ماکیان را از آن حکم چون از آن بپاشند با
بستوبند و وقت حاجت در دهن گیرند بفاست چربست
فصل هفتم در حب الرینق مع الاحیاء مختلف

بسیار ساری خوانند اگر گوید در دهن و تن منافعی بسیار
قوت یاه قوی دهد و معده را گرم دارد و زود بهضم شود
ترش دفع کند یار و زینق و جزو قضا بر او کرده و نیم باو
یکه نیم جزو شکوف رومی و انکی و جزو ماشینا
انکی جزو جمل را یکجا کند و بسیار در وقت سودین
باید اندوختنی ساینده حب شود پس بپزند
در میان و می گوی کنند و در کوی قوی برک
و از برک بپوشانند و شرب بلبل چرب حکمت کرده
ند و چون خشک کرد از آتش هفت پت دهد و نیک
پس آن حب به مالان گویند و در آب سرد کنند
و حاجت در دهن گیرد مقصود حاصل شود و آن
الحمد **فصل دوم** در صنوف حب و دیگر که از آنها
و انیاقا بنوعی دیگرند و عرقها و جزو قفل و غیره
نمی گنجند و همه را یکجا بسیار و پخته پس با شیر اوک
حب کنند و قوی بود وقت حاجت انزال در دهن

گیرند و وقت پندارند فی عظیم و از **فصل اول** در حدیث
 و از وقت پندارند و از آنرا در بر شود و نیم او مکن و اصل او از آنجا که
 و عاقر قریه عابد و جز قریه فل دو جز یکی کن و بسیارند و بسیارند
 باشند و حب کنند و بوقت حاجت و در همین که بایر کنند
 عجیب و لذت غریب مشاهده کنند **فصل دوم** در
 حب الزین مع الفقه از حق بجز و فضیلت بجز و جمع کنند از آنجا که
 سفید را بدهد تا بخورد و یکشب بماند بعد از آن بنظر آید این
 و کونکر است مانند و اساک تمام و ششکی را بید **فصل سوم**
و هشتم علم سفید است کاشف و سداب و سیر سفید را بید
 آب و کل مهر و یک فصل **فصل اول** بکشد و بماند
 در دایک سفالی بکشد و کوفه آهن بوی دهند تا خارج از آن
 و چهل سرب بود از آن در سفالی نو کنند و سربین حکم کنند سف
 و سربین که در آن مثال بود پس در دایک کنند کبر و سربین که
 سرب مکناس شود و نوشیدنی بیرون از آورده و سربین
 بروی آید و بکشد و او را بکشد تا همه سفید آید و کوفه

اینها بعد از آن هرگاه که خواهند کار فرمایند **فصل**
 دیگر سفید اج ترکیب از زبرجین تفصیل است
 و در و یک گرم کند و سه گرم سرب بعد از آن
 لغو یار کند اندک اندک تا ناچیز گردد بعد از آن
 شست و درم اج این بار کند و بسوزند پس بر آگ
 در و اندازند تا سوخته شود و بعد بکند از نایک
 بپخته این سفید آب و درم بمها کار برد فایده
فصل **سیم** نوع دیگر در ساختن سفید
 بسیار جای کار آید آب زنند فعلی پاکیزه و پاکیزه
 کنند و با غشاک و سینه او کنند و با تشن نرم بپزند
 تا هیچ نماند بعد در کوزه را بپزند و در آئینه کران
 آن بپزند سفید شده باشد و اگر هنوز سفید نشد
 نام باشد بکینونت و دیگر جای مذکور بپزند و بپزند
 تا در غایت سفید شود این نوع سفید آبی
 است و درم و پاکیزه آید **باب** **پست** و صنعت

تخل بند می از زو سیم که مثل کل یا بمن . و کمره تا کمره و
و بد و بکفیل است اول باید و لفره خالص و آن را که ابر
بنایت تنگ کند بعد قابی تنگ کرد و بعد از آن
یا قات نقش کند و نقش بدین طریق پس از آن
یابک بر روی این قالب بند و قدری بند بر آید و از آن
تنگ کرده بگویند نقش در لفره و حکا کتاب کنند
بسیار جمع بعد از آن بمقراض بر روی که نقش کنند و بدین
اصول جدا کنند و چون تمام چیده شود بر هر یک با چهار
و طلا یکی کوچک بسازند همسایت پای کا را استوار
درین قدر بدین نوع آنکه بین طلا و طلا چیده و زر که تنگ
تا وصل کنند مثل کل یا بمن باشد پس اگر چیده از طلا
سوراج کنند بعد تمام بوی لطیف و بدین بعضی
بشد و بعضی لفره چون مرتب شود چهار بند تنگ
ابریشم باریک بر بالا سوزنی بنه بوی بهایو بر روی
سوزن از زمین نار چیده بکشند آن تار از آن تار

اما اگر

طایفه تارکین و بکشند و تمام کشوده خواهد شد
 بر آن بود که اگر شتی در میان آن بکشند و اردو ۳
 استیلا میشت که کبیر در میان نمی گفته شده و برند که
 نیز و مشک که یکی از بکر کرده اند استوار خواهد شد پس
 تارکین و از کل متحرک خواهد شد و لرزان پس هم
 با شایسته بزرگ موکرده چند خانکه ناله های باریک
 می شنید و نیز لاله مصفی و روحن کمان رنگ بود
 و ساچمه از فتره بسازند و بر بالای آن ساچمه
 خیمه کنند که استوار باشد و یک شاخ از میان و بالا رود
 شسته خالی که خیمه که در میان طشت آب بنهند
 شوند و در شاخ بار چیده بالا رود و از مرد و زن و
 بزرگ و کوچک و آب ریزان شود باید که بعضی کلبه را
 درست کنند و شاخ و بار و پنج این تنهال برین طریق
 ب از میان این شاخ به چند خود بخود بالا رود
 این شاخ چون آید و باز در حوض رود و باز بالا رود

و مقفل برین قاعده نهال نهاده باشد مگر در آنجا که
آینده بود پوی از و آید و این طریقی است
دهد پوی بهتر نماید **باب سی** در صنعت
از کاغذ برداشتن و قلم نقاشی ساختن و هر اسم سفید را
و دوده گرفتن و کاغذ را سبک کردن که مثل لبادی
زنگها چیت نوشتن و فصل است و فصل
و در و درون که کاغذ لبادی شود و شرف نکند
اعلی و بانگ میماند و آب میشود تا سفید
و طعم نمک از او برود و اگر قدری آب در و کشد
بهند تا نرم گردد چنانکه با انگشت چنانچه
کنند و آب میسایند و بچرخ میزند و در ظرف
تا جمل جمع شود و اگر با لای بند و در تیل کنند و با
چون شده و چوبی می چسباند تا غلیظ شود و اگر
شود بعد از آن کاغذ بمالد و گراهن دیگر از آفتاب
کاغذ از بالا آن افکند تا خشک شود و اگر

چنانچه باشد و دیگر از هر رنگ که خواهند در میان
 کنند کاغذ رنگین نیکو آید و کسی از لند اوی و فنی
 و قلم سفید را منقش سازند بازند برهه کاو باطل
 با هم بیاورند پس قلم را منقش کنند چنانکه خواهند بدین
 بیره چون خاک شود و کور کس در این روش
 سخن نشود و بعد قلم را بر آن کور کرد و از آن رنگ
 که چرب کنند از آن سبزه کرد و با منقش بر آن
 کاغذ که چرب شده باشد بازند آنکه آب
 سبز را با آن کاغذ که بروغ ریخته باشد
 را بر و پاشند و کاغذ دیگر نیز بر آن کاغذ که
 شده است بنید و بکند از آن با جمل روغن در آمد و از
 فصل سیوم در صفت مرکب آفتاب
 قلم که یک قلم سبز از آن نوشت و در غایت شکر
 پاشند بازند دوده نوظ و با دوده کتان و مثال و

منبع یعنی خالص چار مثقال و بار شش سو خراج گندم و زرد کیم
و دو مثقال جملہ را بسایند دوده و نمک و روغن کوبند و اندک
رو باشد در او احزاب کند و یکو نایند و در آنجا برده
و یکاض میان حروف پیدا شود و چون آب آید در یک مورد
بر لغزش آید که گیس را کاغذ بر روی آن بیند دوده
نمک و کند و یک را در میان خمیر کهنه و جیر
کرم نیاید و سخت نیز نباشد بلکه موازنه بایک
کند و غلیظ باشد با آتش کجا نهد که دود نادر شود و زردی مسر
و در کمان جادو شود و سبز نیاید و سبزی آید و آن ش
خاکه کرم و دفن کند تا آنکه خشک شود و یکو نایند و سبزی
از آن بردارد و یکو نایند تا سرد شود و دیگر با قیاس اندک بر
نیز از آن تا سوزن کرد و در او در اندک سرد کند و آب را
با قیاس کند و نیم را در محلی کند و وضع را در آب نرگس
سازد و پخته در دم صند در دم آب باید کرد و جدا
آید و کند که دود در سرشته شود و یکو نایند تا سبزی

انکه غیر روز دیگر نباشد و اجزای دیگر در این
روز دیگر نباشد و اندک اندک هر مخلوق در آن
روز بموضع قرار ببرد و باشند غیر روز دیگر اجزای دیگر
نمانند برک مورد یا برک خاصه درم و در آب کنند
درم شود بعد از آن و با تله کنند و بچشانند یک ساعت
پس و بکنند بگذارد تا خوب سرد شود بعد
در صاف روز و در طرف دیگر کنند و اندک اندک
در هر اجزای مسحق بریزند تا تمام شود آب نمود
شق روان شده باشد بر دارند در طرف دیگر
در سینه بکار برند و اگر در قین روان باشد قدری راه
از آن اندک بر سر آن کنند و حق کنند و قیام بچند
در یکای روان شود چون معلوم شد که نیک
در طرف دیگر یا همین حکم بند چنان

نکته
تکلیف

بالسبب کتاب او در آب کشند باز او باید که سیاه شود آن
از خود نرود و پراکنده نشود و بیارند از وی گویو و صد مثقال
و یکوشت کنند نرم تا بقوام آید بعد در مضمحل است
کوی بندند و چون آب باز هم سر کرده در مضمحل است
بعد پنجاه در مضمحل عربی چو شانه و نه است در مضمحل است
در مضمحل کنند و بسایند و آب مضمحل کنند و در مضمحل است
بیزند و در مضمحل است و مضمحل نبات است
کنند بعد از آن بکار بندند و رعایت خوبی بود و در مضمحل است
آسان و خوش بکشد از وی سبز چنانکه خواهد بود و در مضمحل است
کنند مضمحل را بکین و ده سیر باز آید و در مضمحل است
که از کاغذ نگیرد اگر بکشد و تا سبز نشود و در مضمحل است
از سر او بر گیرند و قطره قطره آب را که در مضمحل است
میچکانند تا سبزه شود و یکوشتی می چکانند تا سبز
شود بعد اگر آب را که زاید است بکشد و در مضمحل است
از آن بکار بندند و فصل چهارم در مضمحل است

کتاب و دو چرخ اندازان کند و فیکه سبک کند و یکم زخمه بزرگ
روی وی کشاده چرخ اندازان در آن خمره بپزند چنانکه بر سر
پندار آن بپزند نهاده بپزند و کون خمره شورانچ بود
خمره و یکم بر سر آن شورانچ کرده اند و سر فرود خمره
بالا بماند و یکم بار و یکم اندازان و دوده از آن شورانچ
از آن بالا بگیرد پس از آن به مرغ فرود کرده که حاصل
شده بهشت در طاس برنجی کند قطره قطره آب صمغ عربی
روی آن بپزند و بدست مالند تا حمیه شود و آب یا بماند
و صمغ می افروزند آنکه بسوزد و آنکه بپزد و آن دوده در روی
مالند نهاده تا خشک شود و چنانکه بطاقر پس فرود گیرد و هرگاه
که با بخت افتد در کوشن مایه آب صمغ بپزند و بپزند
بپزند هرگاه که بخواهند از دوده بگیرند یکم صمغ عربی در و یکم
پنهان در دوده درم نیم درم از آنکه با بخت و از آنکه بپزد
بپزند یکم لطیف شش و یکم مازوی سفید را خور
کند و سی قطره آب روی نویسم و یکم بپزند و بپزند

تا با تش نیم آید پس میالایند و اما کنند تا سرد شود و از آن
در وی ریخته و صلیب بکنند چنانکه در هر سیم نیم آب بکشد
عربی کوفه پندار و تا روشن شود و ببرد و بکار برند
ششم و صفت مرکب مهبوش خوش بازو چهایکی
عربی چهار درم و دوده و ده مثقال و زعفران و انکی سبک
و پسندیده **فصل هفتم** بستاند بازو چند کند و
بیم سنگ زو هشت بار و روی می جوشاند تا بپزد
آید آنگاه فرو گیرند و میالایند و از آن سس بازدهند
افکنده ساینده پس او را روز چند در آفتاب بپزد
شود و پاکیزه گردد و خواست که روشن شود صغری آمیزند
بکار برند بجای ت نیکو آید **فصل هشتم** صفت
ساعتی نیکو سیر بازو بستاند و فرو گویند و پنج رنگ گویند
بپزی بپا میزند و مقدار یک پل ریزند و نیکو صیانت فرمایند
سود آنگاه میالایند در ظرف آئینه کنند و بکار برند
صفت سینه شفا شد و در دایک کنند و خوش و بر آتش شرم

کند سیاه شود و بگذارد تا بسوزد و آنگاه خوار و سب
ب در می ریزند و بچوشانند و آنگاه بیا لایند و
آب بروی افکنند و ریشنه افکنند و بکار برند و غده کبر
آب زنی سوراخ بکجو و درد و آرنه جرات آب آغازند
از روز بگذارد و بچوشانند تا شش جز و باز آید بکجو
در این پاکیزه آغازند چنانکه آهسته آهسته آنگاه صافی کند
آب را بیا لایند و چون سرد شود بهم آید چنانکه
تنگ کرد و باز بیا لایند و بوقت حاجت در دو
و بیا میرند و صلا بکنند بغایت تنگ آید **فصل**
در معجنه زنگار و زرنج و شکوفه جهت نفقای
در معجنه زنگار را در آب قایم باریک و فرو برند و
در کوزه و قطره سر که سپید آب لبود روی ریزند و
بماند تا تنگ سرشته شود و آنکه قدری صفت
در این معجنه زردی مغشیه کند و بکار برند و غده کبر
آب زنی سوراخ بکجو و درد و آرنه جرات آب آغازند
از روز بگذارد و بچوشانند تا شش جز و باز آید بکجو
در این پاکیزه آغازند چنانکه آهسته آهسته آنگاه صافی کند
آب را بیا لایند و چون سرد شود بهم آید چنانکه
تنگ کرد و باز بیا لایند و بوقت حاجت در دو
و بیا میرند و صلا بکنند بغایت تنگ آید **فصل**

سکوره کند و آب صمغ میالند تا آمیخته شود پس مراد
بند تا خشک شود و بار دیگر بصمغ مالند بکار ریزند و بوی
آمنین شکوفه او را صلایه کنند و نیک بماند و در
چمنی کنند و آب بر سر ریزند و بشوایند بعد از آن آب
از او بریزند و باز آب صمغ کنند تا نیک از آب
و باز آب و قدر آب بپورزد و کشته و بگذارد تا در آب
خشک شود بعد از آن بوقایه از او آله بپزند و در سکوره
چمنی کنند و آب صمغ عربی بپزند و بکار برند و رعایت
نوی آید **باب سی و یکم** در صفت الکتاب که چون نوی
پیدا شود چون بر آتش بریزند پدید آید و چه انواع است
یک فصل الکتاب مار و پاز و ز چوب و نیل و مس و سنج
یعنی ساجی از هر یک جزوی جمع یکن نوی چند پدید آید و ساجی
چون آب بنویسد خطی سیاه و لطیف پیدا آید و اگر آب
تنها بنویسد و آب نش بریزد پدید آید اگر کاغذ بنویسد عورت
و شب بمانی نوید یا بیاورد یا بنویسد یا بنویسد

نویسند بعد از این و چون بر آتش برده شود و اگر بپزد
که به سیاه بنویسند بر زرد پدید آید و بپزد و بپزد و بپزد
و در روز و اگر شکوختنی سه روز در آب متولد شود و بپزد
بنازد هر چه لطیف تر بر آید **باب ششم و دوم در صفت**
بیار کارد و ساجن لاجوردی و سبزه و سنج و زرد و صند
و اگر از سنگها در فم قدای متولد شد شحات و ورق
و آن کرد و آن دو فصل است فصل اول بیارند
در سنگ یعنی سفید مبره و او نور و بپزد و بپزد و
در بپزد و بپزد و خشک کند و هر ده درم و دو درم
نکته صلیب کرده زرد آب گرفته اضافه کنند و با یکدیگر
بپزد و صلیب کنند و قدری صدف عروسک بر شش
و در چنانکه ورق که بپزد و بپزد و بپزد و بپزد
در صدف و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد
بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد
بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد و بپزد

از این کای باشد اگر آن عینه قبول بود بهتر باشد و در این کای
میان قلم کاوند و سر مد اورا بدو ما نش کیند و در آن کای
پیر آب کتند چنانکه به یک پیر آب باشد و مقدار چهار انگشت
پنبه دانه بر سر آن کتند و این قلمها را کاورد و در بالان
دانه پهلوی یکدیگر بنهند و بر پوست بچرخند و از صلیب
وقت سه مرتبه پاس آتش کوی کنند و سبخت و نه مرتبه
و نه درم بعد از سه پاس دست باز دارند و سه روز و سه
در سه این خاک کتند بعد به پرون آرند و در پنج اصول آون و علم
بعد از آن در خلطه پنبه دانه کتند و چند عدد و این دست
در میان پنبه دانه افکند و به دست مالند تا جاکه کتند
و نورانی شود و رنگی به پیر است و در کای عین
که چه جوهر است و هدف ریزد و در میان زنگار
کار در و این کتند قلمی تراشیده باشد اعلی کتند
فصل دوم در صفت و کوی غیر مکرر که در نوشته کار عمل
کتند و این کای باشد که کتند و این کتند و این کتند

نیکو صفا و سه درم رنگار مصفا کفشت پیمای
اصدق اگر زو خوانند ده درم ازین و سه درم
و که نیکو صفا به باشند و اگر لا جور می خوانند چهار
یا لا جور و در شراب اول و دو درم ریزه صفت
یا پیمان شیر خور کنند و پنج جلا دادن به مالطی که
شد و یکم چمن که ازین و دو خوانند و آن سخت
بیون بود و آن هنوز و غیره است که یکم کس این نوان
است و عمل اسناد آن با حکار است و السلام
فصل سی و دوم در عجایبها که خداوند آن نماید مثل آنکه
بت گیرند غایب نماید و آتش در دست گیرند و در
او حیات نماند و در دو چرخ غبار و شعله و صنعا
و در این نوان و در فصل است **فصل اول** در
آنکه در دست گیرند غایب شود و چاره طاعت
و از پنج نمره و شش نمره و در میان خمیر کرد و طوی
و اندر این نوان و در این نوان که در این نوان و در این نوان

هر کاری که در دست گیرند چنان نمایند که غایت آن در اول
و این غریبه است فصل دوم مامق در آن
احرق نوعی که آتش نشوز اند و دست تواند ام جان
کافور حل کرده و آب نوسا و بریم اندام خود بمالند
نیمند و بگردانند خشک شود هر چند که آتش بر آن
در آن روند نشوزند این نیز غریبه است نوع دیگر
عجیب تر بارید طلق حل کرده و نوش در میان
یکبار خشک کنند و بپارند و نوسا می و بر آنکه
خود بمالند و چراغ دارند تا در گیرند و دست را از آن
و باز در حال در گیرند عیب است نوع دیگر بپارند
خلول و بر که بپارند و در حال گیرند و هر چه
انگشت آتش گرفته در دانه سوراخ بپزند
و در آب که بپزند آب بپزند و اگر که انگشت
او کند و انگشت او بپزند و اگر که بپزند
بپزند و اگر که بپزند و اگر که بپزند

در خانه پیر آب نماید چنانکه
ان بیه مایه در دویم بیاورند و بکند و فیل کنند و در
ازم خانه بر افروزند و به خانه چنان نماید که آب پیر است
ت بخور و غن زیت افکند پس بکند و در چرخ
بفرورند چنانکه خانه همه را بکند و مایه دیگر اگر از آب
ان سازند از پوست مار فیل ساخته بر وزن
ی چرخ نشسته و چنانکه از این چرخ اندان بر افرو
نمایند که خانه را از مار است اوعد که چرخ اندان
سازند و غن از رقی افعی در دکان و زیت بوشند
که در فیل بپزند و در آن نهند و شب بفرورند
در آن خانه بایستد بپزند نماید چرخ اندان بپزند
در آن چرخ سیاه و کمر سیاه و خرگوش سفید
در زیت بپزند و در آن بپزند و در آن بپزند
در آن چرخ سیاه و کمر سیاه و خرگوش سفید
در زیت بپزند و در آن بپزند و در آن بپزند

و در مجلس در آرد چراغ بر افروزند بر وجه **مجلس**
نوعی که اگر خواهند چراغی بر افروزند خانه پر آب نماید بکنند
هر چنانکه هر روز بر بون بوشانند و در قیل کنند
چراغ بر افروزند خانه همچنان نماید که پر آب است نو بکنند
اگر خواهند که بیدست چراغ روشن شود بپارند سوخته
کو کرد و بکنند و در آید بپارند و بپارند و بپارند
فیل شود بعد چراغ در آن پر از روشن کنند و قیل کنند
و در آید بپارند و این فیل که از باز و کو کرد و کو کرد
بپارند و بپارند از کو کرد و بپارند و بپارند
بود بر فیل چراغ نغمه کنند و چون آتش ریزند بپارند
از آن فیل آتش بپارند و بالا رود و بپارند
آتش را کس بپارند تا زمانی که چراغ روشن شود و آتش
بپارند و بپارند و بپارند و بپارند
عجایب بپارند و بپارند و بپارند و بپارند
بپارند و بپارند و بپارند و بپارند

نکنند و بر ازان بر آید و پاک کنند از موم آنچه نقش
مستحق بود و باقی صمغ و لطیف اگر آید بر ابرو و غنچه
بر لب و آید و از دندانند صمغ بسوزد و شعله و با آبی بپزند
و با آبی خرد و بسایند و آن را با لفظ سفید بپزند
و بکنند و از وی غلوه ها سازند بر مثال مار و بکنند از دندان خشک
و با آبی خرد و از دندان هر گاه که لعاب نماید آن غلوه نگاه
دارند و بیشتر شود و بپزد تا خشک شود پس بپزند طبعی
و از ازان ریزند و بسوزند و از آج کنند و در غلوه فرو بر
و صمغ را کوشن کرد و بر سر آب روان شود و شعله و دیگر
می بویاید و در ظرف خانه و صورت و مرغ بر منقاری می
نهند و در منقاری دیگر فندی که کرد فارسی می گاه
نهند که با آبی بپزند و برین بکشد نوع دارد که آید
سند و در چون بر منقار مرغ در منقار و گوگرد
است روشن و اگر بپزند و با آبی بپزند و روشن شود
و اگر بپزند و با آبی بپزند و با آبی بپزند و با آبی بپزند

و در آفتاب چند راه هوا گیر و در این که در میان این
عجایب است **فصل پنجم** اندر صفیها عجیب و غریب
اگر خواهند که ماهی را بی دام بگیرند میان زبان و زوداد
بنیادیند و در آب ریخته ماهی که از آن نان بپزند
بکند و در آب آید که بکند اگر خواهند بی دام مرغ
کنند را که افکنند مرغ از آن کنند مرغ و میوه و میوه
با گوشت سفید بپوشانند چنان تا بپزد و اگر خواهند که
باز آید آن در دهن گیرند بپوش باز آید **فصل ششم**
صفیها که مرغ بدست کنند ستون بگیرند مرغی را و میوه را
رو بپزند و در خانه خالی کاروی در زمین فرو کنند و چنانکه
بالا بود مرغ را بکنند مرغ حلقه و در این که در میان
و چهارم صفت سیریش از آن که از جوار الضیاع گوشت
یکه فصل است بپزند نیز تازه چنانکه خواهند و چنانکه
تنک بدر از می بپزند تا بپزد و در چوبک بپزند
از آن بپزند و چنانکه از آن بپزند چنانکه بپزند

بسیار پیروز و بی شک و در جای هواری شکست
دارد و در پیش نمیدانده روز در آفتاب پس از آن آبک
نوشید و پاک کنند و با نمک خورانی پنج یا نه همان ترتیب
کف چنانکه آبک کردند و زیر سنگ نهاده هفت روز
دیگر گذارند تا پلیدی و چربی او برود و آنچه سستی در وی
بود بکشد و چربی و سستی در وی نماند پس در آفتاب
نمک خشک شود و اگر در آفتاب چربی باز
روی آورد در رو پاک کنند و باز نمک در وی اندازند و
در شانه چربی که مانده باشد برود و بعد هر روی آب
که مانده باشد چربی از آن آب بردارند تا بجای که که جوشان
در سبزه است و نمک از آن آب بریزند و دیگر تا چربی دور
شود از آن آب نمک کنند که چ سستی اندازد و مانده باشد
نمک جالب که با آب نمک خورد بسیار مانده است
در سبزه کنند و اگر که در غلایه و در چوبن خواهد که کار
نمایند بدان سبزه نیم مرغ و سبزه دیگر کنند و چوبن

تا کف بر آید و بکند آردند سبب از رو شایسته که در این
کرد و دوباره زرد فام باشد برنگ مروارید پس این
بر گیرند قطره قطره درین میجایانند و بسیارند در صدد
النگاه که این آب سیف با سنگ زهر برین محسوس و کد
که سنگ از سنگ بریزد که چرنی مرکز بقایب حکم
سخنی و چون خواهند که جاری شود و روند کرد
آبک بگیرند و قطره قطره میجایانند تا روزه شود و درین
مریسم باشد که آب و آتش بروی کار کنند باید که
آبک کرده بروی آن کنند در آن ساعت که آب درین ثابت
بکار برند چون بکشایند پاره نماید چون خشک شود
با رطل نوزان کرد مانند سنگ باشد و در این
نکند و این را مریشم نیز گویند پس کار روزی
راست عقل نماید و جریست **در کسب**
پرنیکه و دباران بر نیاید و اگر در آرد آب باشد
فصل است و فصل ماول پیارند مریشم مایه بک

[illegible]

و بد چون میل آوردند فصل اولی در کسب عقل و تدبیر
از کاغذ که بپار مجامع کار آری بپارند کاغذ خطای وارد و در
که در باب حلیه الکتاب و کرا و گفته شد بپارند روغن کمال
و شکوفه مصفا و لکام مصفا رخ صافی بپارند میل
اول و از هر یک که خواهند از این رنگها نیکو صلیب کنند
روغن کمال که نیک باشد دیگر صلیب چنانکه در پیش
روغن دوم بود و چون نیک شده باشند از این
کاغذ را داده خطای بر تخته بکشند از این روغن
بگیر و نیک در او بمالد و در آفتاب بگذارد تا
شود آنکه یکبار دیگر هم از این روغن رنگین بمالد در آنجا
بمالند روغن اول که مالیده و از لیل در کمال
مستفاد خواهند شد که آنکه این طوس باشد
خوبی آبرای بی نظیر باشد همه جالین طوس
و این را در رنگ مالیده باید چون آفتاب کنند
و از پنج گز روی شود در نیل کنند و چو روی شود از این

از کز دایره کائنات بر و عن بیا میزد و هر کاغذ میانه کوی
چنان طوی کرد و دو بر یک دانه میاید که از کز خاک کاه
و از **باب سی و نهم** در معنوت ساختن نریج و مشقی
در ساختن سیماب و بند کردن سیماب و حل کردن طلای
در ساختن میل سیرمه که آن در چشم کشند از جوهر لهری
و کل جوهر و ساختن آب فاروق و بهفت فصل
فصل اول در ساختن نریج و مشقی بلا مثال میارند خاص
چند آنکه خواهند که و تنگ کنند و ریزه ریزه سازند
نیم در می چند ریزه بهتر پس میارند رنج می سسنگ
پیش و خور و بسایند بجهه او را بدو شتاب هموزن آب
نیم در می کرده بسایند و مانند آن قرص سازند
و در آب ناریسیده نهید و در نریج سفلی آتش کنند
تا که کپسور و سیاه شود و محبت کرد و پس بار دیگر
در سفال بپزند و بهشاید غلظت تو را بکینه پیوده بین
و تو را نماند و بهیم آید و پس میارند جوهر بزرگ میارند باره

نحاس بریزه در بونه تنگ کند پس این کوزه را در آفتاب
بالارمس بچین تا تمام بونه پیر شود و هم برین منوال
در بونه بنهد و بجل حکمت بچزند و در آفتاب بنهد تا
خشک شود بجه در کوزه بنهد و بانگشت بسیار و عمل را
بزرگ بدیند کیساعت تمام چند انگوا این چهره را
که اخذ کرد بجه بیرون آرند و سرد کنند و بوفین
حق تعالی سنده و مشتقی باشد بزرگ بابر معونی برابر
و نه بنزد و هم برین بود این مرغ هر چه خواهد از طشت
طاووس و طبق بسازد و هر روز رنگ زیاده بر آرد و این
و این مرغ را مردی و مشتقی خوانند **فصل دوم** در ساختن
سیماب و این امر از غریب است بزرگ عمل
و دشوار است و از حکما و اول کسی نگرفته است
مدیوقت است و این فیز که با بون فزون آرد است
چون بساخل و ریاساخت افتاد و بشهری رسید
گویند حکمت حکمی بر معروف و معروف است سال

ت این باده و او را همیشه درین شغل مشغول
سید در حیل دیگر در مقابل این عمل دیگر مبادله کرده شد
نفت این روشن شده هر که این را بخواند بر خود این
این عمل را همیشه دارد و همیشه کند که این است لطیف
ت پیارند و در هر محل که باب صافی حل کرده شده
برود و در جای کن و آب ساجی بر سرش بزنند بعد
بند تا بعد که بپای میرد و اخراج کرد پس در کرباسی سبز
بزنند و بگویند تمام بش پند تا صاف بیرون آید
بن حق تعالی زین صاف روشن و نورانی بود
که خواست نور آن کرد که از معدنی فرق نموان کرد
سید آورد و آورده باشند منور کرد **فصل**
در حیل طلق که در کار ضرورت شود و انواع
است که بنابرین آنها فرمایند برین کنند زین و بیت
در مری باشند و فرغ از او بیرون آید تا از جمع کنند و در کار
سید را و اگر در مری باشد که بماند و خنک شود

جمع کنند و در کوزه کنند ماه کاسه گرمی بکنند که آن پاک
خام آن کوزه بر کوفته بکنند سه روز این اطلاق مانند
از صلابه و در سینه کنند و سرش بکنند و پست
در جاده حل که گفته شد بنده اطلاق که هر سه روز زیر
کنند بعد از پست هفت روز پیروی آید و کوزه قلع
کنند و سرش بکافور بکنند و زجر آهن در زه بندند و از سینه
صبا ریایا و نیز بکشت تا صبح بپزدن بفرمان حضرت
مرت جل جلاله چربی در میان قلع بود مانند شیر سفید
روشن و صاف از سیاه و زردی نوزاد کرد هر جا
طلاق حل کرده رفته از این کار فرایند **فصل**
طلاق و زردی کرده پست در هم شیر گاوی و زردی که گویند بپزند
چندان بماند که حل شود خشت کنند طلق مانند حل شود
باز در حل نهید هر جا که خواهند بکافور
ساختن بر ملاخی از جوهر بپزدن تا آید که بر کس صبح بخام
آن و در چشم کشند هرگز در و نماند تمام عارضه چشم برود و بماند

شکاب به چرخ بکشد و همان مقدار بکشد از او بگیرد
در یک انتقال نهد بآتش بریان کند چنانکه بسوزد
سرد شود و از آتش بیرون آرند و شش قدم مسکه خاوی
بندارند و خالص بنهند و بماند در یک بونه بنهند و
در میان بپوشند که در و آن بیرون نرود و باس
مسکه بده و آن بونه کشاده کند و سه در کرده بکشند و
ن کنند آنچه جدا از او بگیرد و باز همین طریق اول کنند
یک و مرتبه جدا برین نوع جمع شود هر که اندام در چشم
بهرگز تا یک چشم نشود و در چشم کند نورانی گردد
در چشم صفت کل احوال سلیمانی میانند فیروز
و منقال ایقوت رمانی لعل بدخشان و و منقال موز
شیرین و و منقال اقلیمیا از و و منقال اقلیمیا از
منقال بارقینا فیهی و و منقال بدش و و منقال
ایقوت مینی و و منقال مینه فیهی و و منقال مصری و و منقال
ایقوت فیهی از و و منقال ایقوت مینه فیهی از و و منقال

کنند و در حق دیگر اهمیت روز و شب باران بسیار
برورده کنند و خشک کنند و بسایند و بجا بزنند و این که
این بگفتن نباید و کس دیگر بخیر باد شاه راست تواند گفت
کرد و در بیت **فصل هفتم** در صنعت تیر اندازی تیر است و
فاروق پیران بماند که آنرا سوره دو بار و کوپند و در
قدری زنج لمور یعنی سنگی اعلا و رنج سوره نو بار و پان
این هر سه دار و در پیران بسایند و در قرع آتش
شد تیراب از و چنگ که اگر کار می در و فر و میرند که در
شود و در دست نماید اما چنان باشد که ای
پس آتش معتدل بکند در میان یکپاس فرج که در بین
سج شود آنکه آتش بند آب بکین کرد و چون فرج است کند
شد آتش بند از فرج و دوی پیرا کرد و آتش سینه زیر
شود و باید که آتش را بکند از آن که در و مفید بود و در
چون سیر شود فرد بکند و از سیر و در و از آن که
بکند و باید که آتش پیرا کند و در و مفید بود و در

کند کل وضع شود اگر جراحت نشود بهر دم زرعش خوا
کیم بهر فرات که بگذارد تا حل شود و نیز گفته اند اگر کبریت
در آویان کنند که رخته شود و هر دو توله را با جلد
و دشوار است و اگر در کسوتنه بمالد مافع آید و در
مائع **باب سی و هشتم** در زناک کردن یا قوت سیف
ل شود و قیمت یا قوت را اصلی گیرند که فصل است
باب اول قلقلیت و زراک سیاه قلقلار و قلقلین
در دود و دم الا خوش یعنی خون سیا و شان از
جراحی و اربوست بهانه تلخ جراحی جمله ابر که
میان یکیش برادر چون خشک شود آنکه شسته
در کینه و شیشه دیگر بر سر او کنند و شیشه زمین
و شیشه زمین شود آنکه در زیر کنند تا حل شود و هر دو
خود در و بود مسخ شود و مانند خون کبوتر یا قوت
در استاند و در قلع آگینه که در کل کوفه شود و بکشد
ن سرفه بر و بریزند چندانکه در لکن آید شیشه شود و

قدری بر سر آن آید و آتش در زیر آن کند تا زکات
پیرون آید با قوت سنج باشد مانند دانه نار
در صفت نوشتن بر طبق و خواص نکند ساختن
از آهن و ساختن رود سنج جهت زکات کردن
و صفت نموده و نمک و در نوشتن و اینها را که
اندرون دارد و آن هفت فصل است **فصل اول**
در نوشتن بر سنج پاره ساجی و با
و همچون مسکه بایند آنکه سبزه که میوه و در باغچه
بر عقیق میبایستند که از زرد تا خاک و بر کوزه آتش
تا نیک گرم شود چون ثانی بر آید آتش پیرون
چون سرد شود از وی دانه پاک کنند که نوشت
باشد همچون سیم پیرا شود **فصل دوم**
سیم پیرا شود ساختن پیرا سیم پاک و سوسن
بر دو را بکند از زرد و کبریت زرد و براد افکند آنکه
آنکه نیز بر فرو کند و بی لبک برند بر سوسن بود از وی

بر چنان سوخته بود و بار دیگر به طریق گفته شده
این را اقلیمیا سیم گویند **فصل سیم** صفت
نماید بر اوده مس یا کبره و کندارند و کبریت زرد
سنگ بخورش و بشدت تا سوخته گردد و بیرون آرند و
بسیار جدا کنند و آنچه سوخته بود و پنهان طریق گفته شد
بذکر از آن پاک بشویند و بر اند جای گفته شد
ببلور و غیره کاسیند **فصل چهارم** در
آهن تنگ کرده با چرخ از آن ساخته او را
سند سیمیان نمایند سفید شود و اگر آهن پاره
باشد به آید پاره ها قلع و چوشاند در میان
قلع که دو پیر آهن ریزه باشد کبریتها قلع در ده
هند ان چوشاند که به پنج سیر بماند و ورقیا سیم
بسیار ساخته در میان آب مها قلع آریخته تا
و پس پاره آهن باز در آب اندازند و چوشاند
بسیار نمائند پس از آن بردارند از آب و در پودر کنند

بفکر یکدم شکسکیا یار کند و بقدرت و بالکش تیر
و بگذارد تا به شود و بجهه الارشش بر و ن آورند و بوق
بنوفیق خدایتعالی جوهر برید آید بکشد چون خاص
نموان کرد هر چه خواهند بسیارند از حال خود کرد و بایز
کالاج و حکمت امر از غریب جبهه است **فصل**
در ساختن تکریم و لغوید یار رنگین بسیارند سبک یخی
او را بسیارند و بشویند و با نهاده بپزند و رنگار مصفی
باش شکوف یا با از پنج هزار تا که خواهند چون ش
در صلابه خشک و با بسیارند و با سیم پیچ کنند
لقوید یا یکم هر چه خواهند راست کنند و سه روز بگذرد
خشک شود و بپنج برزد و هموار کرده با صولی آید و بپزد
جنس نرکات جمع شود و میانی خلیط کشند که بپزد و در آن
و سه خلیطه بندند و بماند با بیکه مهر بر و غش مزید
چرب کرده باشند تا دو سه روز بماند و آنچه جلا
مانند و ارید و فیروزه و یا قوت نایب و زیاده تر باشد

[illegible]

و از آنکه این مهر و دیگر که در این سیمین فرستاده اند که آب چشم خلا
بر آید که در این کوزه کرده و از آنکه او که بگوید و در آنکه
او که شرف منافع نیز شود **فصل سیوم** اگر کسی که خواست
باشد آب سفید بر وی آید از آنکه این بر خانی که آید
بر آید و در خدای حق باشد و اگر آب سفید بر
باشد و اگر نیلگون بر وی آید و زیاده و آب خدای حق
و از آنکه افعالی پسندیده صادر شود و اگر کسی
چشم بادشاه و خدای حق عزیز باشد **فصل**
اگر سنگ مرغ پس آید و آب سفید بر آید و اگر
بود و اگر آب زرد بر آید هر زن که در آنکه را آید
و اگر آب سفید بر آید در جنگ از کسی بوی آید
امان الدنیا باشد و اگر آب بر وی آید و اگر
وی را آید و اگر آب کمانی بر وی آید و اگر
کار نکند **فصل** اگر کسی که آید و اگر
اگر آب سفید بر وی آید و اگر آب سفید

باشد

شد بر انداختن چشم خلائق بر مرمت باشد و بصیرت بود و اگر
بسیار آب آید سنگ را در چرخ و چای که آب کم شده باشد
نقد بفرمان خود امتیازی نماند و چاه آید اگر دو و اگر قوت
نیاست در آن کشید و اگر در آن که با ری آید بفرمان خود
آن را در آن کشید و اگر در آن که با ری آید بفرمان خود
آب نیلگون بیرون آید و از آن این در هم کشد هر که
در این عطیع متعلق او کرده **فصل ششم** اگر سنگ
سماں یا آید بکرب سفید بر آب خوب خلق
هر چه در آب سفید بر آب سفید بر آب سفید
و شود و هر کاری که آید کند و بر آید و آب سماں
در آن آید **فصل هفتم** اگر سنگ بزرگ
سماں آید سفید بود بر سماں و درختی که در آن آید
در آن آید **فصل هشتم** اگر سنگ بزرگ
در آن آید **فصل نهم** اگر سنگ بزرگ
در آن آید

فما من از بر نه یا پنجمه دروغ از علی اروغنی شده باشد بسیار و بیکبار
بشار با انار دانه جو بشار از دانه ابدان بشویند و کمالا کند
باش صابون و آب گرم بشویند پاک کرد و بعد از آن
ترنج بروی مالند و با بچه بخت خشک شود و بعد از آن
بشویند پاک شود و اگر نموم بر جامه بکشد بسیار پاک
یا بروغن چوبیده رتند باز آب است با قلا گرم
بشویند پاک شود و اگر حاجت آب موصوفه کرده
و اشنا بشویند پاک میشود و اگر دروغ سیاهی
و سرکین بگویند و اگر مثل کباب و پخته و نه و کاه و بول
باید نوشت **باب چهارم** در رنگ کردن و موی دراز کردن
و درازی که موی بر وید و او و بکه موی را رنگ کرد و
کردن و سفید کردن موی در رنگ است و رنگ
فصل اول در از کردن موی باریک و نازکی کردن
نیت در فوج آینه کنند و آینه در جل حکمت گیرند و در
نرم بنهند تا بگذارد بعد از فزونی استخوان و غنای شوخ

افشان

[illegible]

کشد و در زیر کین گفت نموده شود و کرم در او افتد
از آن پیرون آرد و کرمی که سیاه بود و سیاه خست
بعد از آن کرم را خور و بسیار بند و در روغن بنیره بکشد
و دست بند و پاک تر و بنیره مرغ هر یک که خواهد بود بمالت
بپند و نوع دیگر موی را از اخاذن باز دارد و کرمی که در آن
و مازو بگیرد و مصطکی بگیرد و عس و مان و دو و نرم و
بگیرد و همه را در روغن کاه و کدو اندوخت و موی را بسیار
کشد و فایده سود آرد و نوع دیگر و خضابها که موی را در
و سیاه بپارند و در سنگ و آب که در آب که در آب که در آب
طوفی کنند و چند آن آب بر سرش کنند چهار انگشت
آن بر آید و در آفتاب چند آن بنهد و پشمی و در آن
شود و آن آب او را صاف کند و در نقل بنهد و در آن
و و جز و خضاب جز و و بپزد آن و کین بنده کند
خوبی باشد **فصل در خضاب که در خضاب**
در در سنگ و آب و مازوی بر میان کرده سخت و

[illegible]

روغن کفوی را فی مذهب شب می آید آب پخته
آن یک یک یک و زرنج به اجماع کند و چندان آب
آن پزند که چهار انگشت از سر آن بگذرد و بار هفت غسل کنند
سه روز و هفت آب یک تا سه روز و هفت آب
جروی دارد سه جز و نیم یا میزد و با شکر نیم هنر نانک
در روغن بنانه در قارور کند و هفت حاجت کار فرماید هر غسل
که خواهند که بر آن آب طلا کنند فی ایام موی را بهر دو
در غفران و کلاب الله می پاشند و بر آن محل موی آن
صفت دیگر آب و زرنج هر ابروی صفت دیگر آب
چو شانند تا بگویم بخار دارند فی الحال موی بر آید
در صفت منع کردن موی سفید کردن مسیاه کردن و رنگ
اسب کردن و این طرف کار است اگر دو جو آب یک یک
در شیشه کند چهل روز در زیر سر کین را سه روز و دو روز
آرد بر سر موی که پیش از آن سفید بود و موی پخته پخته
بر نماید اگر مغز نه میس آب یک یا میزد و بر موی مانند دیگر

[illegible]

و بهفت رنگ ز یک و هوای و طالع و فواید و در معانی
چهار و کلها و غیره که در **فصل اول** در معانی
و بابت بهر و شام جهت فایده یا و طالع است و در معانی
چهار درم کوک و زردی است و چهار درم و این از
رنگ بزرگ و کما بزرگ در طالعها است و این از
است نوعد بکیر **فصل دوم** و از وی چهار هوای یا و
است و این توله زم است و یا و کما است و از وی
عبارت شوره ۱۱ انتقال چگونگی انتقال و نیم و این است
خورد بگوید و بطریق العاده و در معانی است و این است
کنند و این چاه کا و طالع غنبدند و در معانی است
محکم بندند و چند ضرب برزند و باره خاک و در معانی
و کردن بند و پیر بندی است ضرب محکم برزند و طالع
۱۱ انتقال محکم ۱۱ انتقال ۱۱ انتقال عبارت است و در معانی
کوک و در معانی و در معانی ۱۱ انتقال ۱۱ انتقال عبارت است
شوره ۱۱ انتقال عبارت است و در معانی ۱۱ انتقال ۱۱ انتقال

منقال هم زینج **۱** عیار مرد و **۱۰** منقال مرد و **۱۰**
۱۰ منقال و دانکی نغال **۲** منقال و **۱۰** عیار مرد و **۱۰**
کوگرد منقال و **۱۰** نغال عیار و **۱۰** دانک فولاد **۱** منقال عیار
و **۱۰** منقال کوگرد **۱** منقال فولاد و **۱۰** مرد
و **۱۰** منقال عیار و **۱۰** دانک سفید آب و **۱۰**
و **۱۰** منقال عیار و **۱۰** منقال کوگرد **۱۰** منقال نغال
و **۱۰** منقال عیار و **۱۰** آفتاب شور و **۱۰** منقال کوگرد **۲**
و **۱۰** منقال اندرانی **۲** منقال عیار و **۱۰** دانک عیار کل
و **۱۰** منقال کوگرد و **۱۰** منقال نغال **۱۰** و **۱۰** دانک هم
و **۱۰** منقال عیار و **۱۰** منقال شور و **۱۰** منقال کوگرد **۲**
و **۱۰** منقال کل طاق و **۱۰** منقال شور و **۱۰** منقال کوگرد و **۱۰** منقال
و **۱۰** منقال عیار کل شور و **۱۰** منقال کوگرد **۲** منقال
فولاد و **۱۰** منقال عیار و **۱۰** منقال شور و **۱۰** منقال نغال **۲**
و **۱۰** منقال کوگرد و **۱۰** منقال و **۱۰** منقال فولاد و **۱۰** منقال عیار و **۱۰** منقال شور
و **۱۰** منقال کوگرد و **۱۰** منقال نغال فولاد و **۱۰** منقال عیار و **۱۰** منقال شور

ز چاک کشای نوز بخش **شوره ۱۵** مثقال کوکرد و دو مثقال
 فولاد چهار مثقال عیار نیز بزرگ **شوره ۱۰** ده مثقال کوکرد
 یک مثقال زغال دو مثقال نیم حیار نهند و شوره ده
 کوکرد و یک مثقال نیم **مثقال حیار** مسلسل شوره ده
 کوکرد و انکی زغال یک مثقال فولاد و **شوره ۱۰** ده مثقال عیار کل
 سونش هفت درم برنجی هفت درم **شوره ۱۰** درم
 موشک شوره سفیده درم کوکرد و **شوره ۱۰** درم
 آهن سه درم عیار **شوره ۱۰** درم کوکرد و
 سونش هفت درم فولاد چهار درم سونش کل نه
 سه درم انکت هفت درم عیار **شوره ۱۰** درم
 بسته پنج به کل برنج **شوره ۱۰** درم
 کوکرد و یکم انکت سه مثقال عیار **شوره ۱۰** درم
 درم کوکرد و یکم درم فولاد و **شوره ۱۰** درم
 عیار کل پنج **شوره ۱۰** درم کوکرد و یکم درم فولاد
 یکم درم عیار کل **شوره ۱۰** درم و مثقال زنج یکم

9

۱۳۵
۱. کورد ۲. منقال زغال ۳. منقال فولاد ۴. منقال عیار
۵. منقال سوره ۶. منقال کورد ۷. منقال عیار ۸. منقال فولاد
۹. عیار کل زغال ۱۰. منقال سوره ۱۱. منقال کورد ۱۲. منقال زغال
۱۳. منقال کورد ۱۴. منقال عیار ۱۵. منقال فولاد ۱۶. منقال زغال
۱۷. منقال کورد ۱۸. منقال عیار ۱۹. منقال فولاد ۲۰. منقال زغال
۲۱. منقال کورد ۲۲. منقال عیار ۲۳. منقال فولاد ۲۴. منقال زغال
۲۵. منقال کورد ۲۶. منقال عیار ۲۷. منقال فولاد ۲۸. منقال زغال
۲۹. منقال کورد ۳۰. منقال عیار ۳۱. منقال فولاد ۳۲. منقال زغال
۳۳. منقال کورد ۳۴. منقال عیار ۳۵. منقال فولاد ۳۶. منقال زغال
۳۷. منقال کورد ۳۸. منقال عیار ۳۹. منقال فولاد ۴۰. منقال زغال
۴۱. منقال کورد ۴۲. منقال عیار ۴۳. منقال فولاد ۴۴. منقال زغال
۴۵. منقال کورد ۴۶. منقال عیار ۴۷. منقال فولاد ۴۸. منقال زغال
۴۹. منقال کورد ۵۰. منقال عیار ۵۱. منقال فولاد ۵۲. منقال زغال
۵۳. منقال کورد ۵۴. منقال عیار ۵۵. منقال فولاد ۵۶. منقال زغال
۵۷. منقال کورد ۵۸. منقال عیار ۵۹. منقال فولاد ۶۰. منقال زغال
۶۱. منقال کورد ۶۲. منقال عیار ۶۳. منقال فولاد ۶۴. منقال زغال
۶۵. منقال کورد ۶۶. منقال عیار ۶۷. منقال فولاد ۶۸. منقال زغال
۶۹. منقال کورد ۷۰. منقال عیار ۷۱. منقال فولاد ۷۲. منقال زغال
۷۳. منقال کورد ۷۴. منقال عیار ۷۵. منقال فولاد ۷۶. منقال زغال
۷۷. منقال کورد ۷۸. منقال عیار ۷۹. منقال فولاد ۸۰. منقال زغال
۸۱. منقال کورد ۸۲. منقال عیار ۸۳. منقال فولاد ۸۴. منقال زغال
۸۵. منقال کورد ۸۶. منقال عیار ۸۷. منقال فولاد ۸۸. منقال زغال
۸۹. منقال کورد ۹۰. منقال عیار ۹۱. منقال فولاد ۹۲. منقال زغال
۹۳. منقال کورد ۹۴. منقال عیار ۹۵. منقال فولاد ۹۶. منقال زغال
۹۷. منقال کورد ۹۸. منقال عیار ۹۹. منقال فولاد ۱۰۰. منقال زغال

شوره ۵۰ منقال کو کرد ۲۰ منقال زغال نیم عیار کل سوره منقال زغال
منقال کو کرد ۵۰ منقال زغال منقال فولاد ۲۰ منقال منقال کو کرد
شوره ۵۰ منقال کو کرد ۲۰ منقال منقال منقال کاغذ منقال
نرس سوره ۱۰ منقال کو کرد ۲۰ منقال زغال منقال فولاد
منقال عیار کس خضای سوره ۱۰ منقال کو کرد ۲۰ فولاد منقال
عیار کل نرس سوره ۱۰ منقال کو کرد ۱۰ منقال فولاد منقال
عیار کل زرافشان سوره ۱۰ منقال کو کرد ۱۰ منقال زغال
وانکی فولاد عیار و نه سوره ۱۰ منقال کو کرد ۱۰ منقال
وانکی زغال ۲ منقال فولاد نرس منقال عیار سرفی
۱۰ منقال زغال ۲ منقال و انک زغال منقال و انکی منقال کو کرد
۱۰ منقال کو کرد ۱۰ منقال ۲ و انکی زغال منقال و انکی منقال کو کرد
جوز مؤخر ۲ منقال با سه زر تیغ ۲ منقال کاغذ و انکی عیار
پرتاب شوره ۱۰ منقال کو کرد ۲۰ منقال زغال نیم فولاد
زر حاک ۲ منقال عیار سوره زر تیغ کل ۱۰ منقال کو کرد
نیم زغال ۲۰ منقال فولاد نیم منقال عیار کل عیار زغال کو کرد

درست متقال عیار بزرگ یک بشوره ده متقال زغال است
متقال قطا دو نیم فولاد است عیار یک یک است یعنی زغال
است بشوره برده و نیم کوکورد یک فولاد و رشت بهرکت
آسمانی بشوره هفتاد و دو انگشت کوکورد یک نیم عیار بزرگ
درست و بشوره است است نیم کوکورد ۲ فولاد است
است متقال عیار یک یک و یکانه بشوره ۲۵ انگشت ۶
فولاد و رشت ۸ نیم بر وزنی که غایت عیار زانجا
برده نیم زر حریم متقال انگشت ۳ متقال حساب
بشوره ۱۲ زغال ۲ نیم قطا فولاد ۶ حساب آسمانی
کورد یک نیم انگشت ۲ دو نیم عیار آسمانی بشوره
یک نیم حساب حل خیازی کوکورد ۱۱ انگشت بشوره
فولاد است کلاه خیازی طوطک اندر نقش بشوره
زغال ۱۰ بشوره نیم و نیم کوکورد و نیم کوکورد
بیک چند یک کوکورد دارد عیار ۱۰ و آفتاب
بانه و پیر و نوبت در آتشش می کشند و بار از

غشی گوگرد اول سحر بریزد و پنجاه ضرب بکوبند چنانکه با جود
 ضرب بکوبند چنانکه یک عدد ضرب بود یعنی از هر پاره این
 سطره کو حاک سازند چنانکه با جود ضرب بر هر پاره نشیند و
 مانند چرخ باشد چرخ از هر گوش آید چون آتش
 در دال و افند دال و از میان بعضی چرخش رود گوگرد و الو
 بر در میان او طوطی او بجز نماید و این طوطی بود کار
 استاد عوض جزای عبارت کل عبارت می شود ۲۷
 انکت سه نیم لفظ اولاد عبارت انکت دو نیم گوگرد
 یکیم فولاد عبارت کل طاقی شوره دو انکت سه نیم گوگرد
 و لفظ ۹ عبارت کل سمن شوره ۶ گوگرد یک انکت
 فولاد چهار عبارت کل آبی شوره ۴ گوگرد یک نیم انکت
 ۲ فولاد دو نیم انکت دو نیم فولاد و دو گوگرد و یک نیم
 یک نمونه شوره ده سولش ۱۱ انکت دو نیم گوگرد و نیم
 آهن دو عبارت بسلک شوره ۱۰ گوگرد و انکت
 انکت دو نیم شوره پنج سولش شوره ۱۱ لفظ گوگرد سه

انکت

ست است و بار شور و ۳۰ انکشت کو کرد و کنیم
است و سوره شور و ۴۰ انکشت کو کرد و فولاد
کس شور و ۳۰ کو کرد انکشت ۵ پنج زنگار نیم فولاد
نق شور و ۵۰ انکشت ۳۰ دو نیم کو کرد یک فولاد
یک و نیم کو کرد یک زغال یک شور
یک و نیم کو کرد شور و ۵۰ کو کرد پنج فولاد و ۲۰
سور و ۱۰ انکشت ۳۰ دو نیم شور
۴۰ عیار ماهاب لطیف ۲۰ شور و ۸ لقا
یکی نیل و انکی حساب و اربوبی کمان فولاد و
شور و ۴۰ لقا ۱۰ انکشت ۶ کل سفید ۶ عیار
شور و کو کرد دو نیم نو عیار کو کرد ۲ شور از عیار
لی شور و ۱۰ انکشت ۱۰ شور و ۱۰ انکشت و نیم
و ۱۰ انکشت شور و ۱۰ کو کرد یک انکشت ۴ سوش
و ۱۰ انکشت شور و ۱۰ سوش کل باشد عیار غوط خورک
و ۱۰ انکشت شور و ۱۰ سوش کل باشد عیار غوط خورک

و اینست که یاد کرده شد بر این کتاب که در میان ما باقی است
شوره **۱۵** درم یکم کوکله **۱۵** انکشت یکدم زنج و نیم توافت
درم عیار فل بر صد هر یک شوره **۱۵** درم نیم انکشت
سروش کرد اند که بود میکند از او است گفتند
باید کرد عیار موسک و ریسما نیک و خمر که با نچه نیم
بوی است و این موسک در سلوی هند که
مبارک شاه عدل از شوره **۱۵** انکشت **۲** کوکله از آن
نیم حساب طلا و سی در خانه الکتاب شوره **۱۵** انکشت
۳ کوکله **۲** نیم فولاد **۲** نیم این چهار عبارت که نموده شد
مزرعک و کلینر و سب و موافک و موسک
و غیره که در وی هست که بر کاغذی بندند
الا درین جانب شیو است چهارچوب کاغذ نمود و در آن
درست است و نمائشای غریب است هر یک
استاد در جمع الصانع جمع نمود هر یکی غریب
عقل چنان که در این کتاب شروع نماید که از این

[illegible]

ادویه اگر مرواید کافی را بپزند همان درین سینه شیر آید
شود تا بپسندید و بپزند و خوب بپزند و خوب بپزند
پارند مروارید چنانکه بالا گفته شده است و خوب بپزند
و در شکم مایه رو بپزند و مایه تازه و شکم بپزند
و جابج و کل آن مایه را بپزند و خشک کنند و در آب
جنتی بپزند چهار پارس آنش و در آب بپزند و در آب
حاکمان بپزند با فتن می آید بپزند و در میان
آن تل سر استاده کند چون پست سرد شود بپزند
مرغ را خوب بپزند و بالا گفته است بشیر و مایه
پیش بپزند مروارید خود در زیر و بپزند آن مقدار است
برادر دوت کند زین آن است که بپزند بپزند و در آب
حل شده باشد چرخون آورده و در میان بپزند
و در کالبد موم اندازد بپزند و در آب بپزند
از ناخته و مهر کرده بپزند و در آب بپزند
کالبد بلور بداند بپزند و در آب بپزند

۷۳
در این مورد چنانچه بالا گفته است جامه و کل تحت
در میان نور پزیده و تحت در میان صحنه
مرغ و آب بشوید و هفت روز در میان صحنه
بگذرد مرغ را خود آینه ذیچ کند بعد دو ساعت
آن کشد و بادویه مذکور بشوید دیگر مایه که کوفند
و ل زاده باشد و پیوسته را خورون دهد چون شیر
چوبچه مذکور را فرج کند هر چه زوده از بیرون آید نگاه
و بعد شیر ماد کا و مقدار پنج سیر اندک گرم کند
بسی مذکور در آن است اندازد حشرات بند و بعد
در آب مرغ خوب صاف بکشد اند حشرات دارد
درست و بالایی آن تخم دوم نماید و دو تخم را
م بر بند و دو تخم به دست دیگر روز در حای نهک
بالا زنده مباد از این خورد و کبیر زک که شکسته
شد در سنگ صلا زیه با یک اس کند مثل سر در
چهار بار به پزیده آن است که سوره نو کرم

بندگی کند و جزای را مال و در سنگ سوخت کمر است
غلول کند بدو و هر چه بپول حبیبان کند شنش او را
بعده بکشد سوخت کمر است بالینه دور کند غلطیده
آید بجهه او را در برنج پرزد و بالار همین جزای است
یکسره اند آوار خواهد شد جلا دادن مروا بید آرد را همه
کند و فدی کافور درو آینه دگر و اید که زو کم شده باشد
در آن هیچ غلول کند هر دانه را در کف بکشد بار و عشق و کمر
پوشانند تا که خشک شود سپس بر آتش بزم حشاک کند
میر و ن آرد پاکیزه آوار شود برای خاطر دشت و کمر
سلم الدنای تمیز یافت

